Vlaamse Regering

63644/3

CONSEIL D'ETAT
LEGISLATION
01 -06- 2018
RAAD VAN STATE
WETGEVING

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/1 belasting op de automatische ontspanningstoestellen: de belasting die geheven wordt overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten en conform de bepalingen van titel 2, hoofdstuk 13, van deze codex;";

2° er wordt een punt 2°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1°/2 belasting op de spelen en weddenschappen: de belasting die geheven wordt overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten en conform de bepalingen van titel 2, hoofdstuk 12, van deze codex;";

3° er worden een dertiende en een veertiende lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"In titel 2, hoofdstuk 12 en hoofdstuk 13, en in titel 3, wordt verstaan onder Kansspelwet van 7 mei 1999: de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers.

In titel 2, hoofdstuk 13, en in titel 3, wordt, overeenkomstig artikel 76 van het federale Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, verstaan onder automatisch ontspanningstoestel: een toestel dat dient tot ontspanning en een mechanisch, elektrisch of elektronisch onderdeel bevat om het op gang te brengen, te laten werken of te bedienen, en dat gestart wordt door de inbreng van een geldstuk, van een penning of van een ander middel dat daarvoor in de plaats komt.".

Art. 3. Aan titel 2 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, wordt een hoofdstuk 12 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 12. Belasting op de spelen en weddenschappen".

Art. 4. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 1 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Belastbaar voorwerp".

Art. 5. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 1, toegevoegd bij artikel 4, een artikel 2.12.1.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.1.0.1. Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten wordt er een belasting geheven op de spelen en weddenschappen.".

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Belastingplichtigen".

Art. 7. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 6, een artikel 2.12.2.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.2.0.1. De belastingplichtige is degene die, zelfs toevallig, enige inzet of enig inleggeld aanneemt in het kader van spelen en weddenschappen, hetzij voor eigen rekening, hetzij als tussenpersoon.

In afwijking van het eerste lid zijn de belastingplichtigen diegenen die het lokaal of het materieel ter beschikking stellen van personen die aan spelen of weddenschappen doen als er, in private kringen of in andere lokalen of via informatiemaatschappij-instrumenten als vermeld in artikel 2, 10°, van de Kansspelwet van 7 mei 1999, aan spelen of aan weddenschappen wordt gedaan op een wijze dat niemand in het bijzonder belast is om inzetten of inleggelden aan te nemen, hetzij voor eigen rekening, hetzij als tussenpersoon.".

Art. 8. In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Belastbare grondslag".

Art. 9. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 3, toegevoegd bij artikel 8, een artikel 2.12.3.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.3.0.1. §1. De belasting op de spelen en weddenschappen wordt geheven op de opbrengst van de spelen en de weddenschappen, met inbegrip van deze die ingezet worden via informatiemaatschappij-instrumenten als vermeld in artikel 2, 10°, van de Kansspelwet van 7 mei 1999.

In het eerste lid wordt verstaan onder opbrengst: het bedrag van de sommen of inleggelden die worden ingezet bij de spelen en weddenschappen in kwestie, verminderd met de winsten die voor die spelen en weddenschappen werkelijk verdeeld zijn. Dat geldt ook voor sommen of inleggelden die worden ingezet in private kringen.

In afwijking van het tweede lid wordt voor de casinospelen de opbrengst gevormd per kansspelinrichting door het verschil tussen het bedrag van de incasso's die vastgesteld worden op het einde van de partijen en het samengevoegde bedrag van de aanvangsvoorschotten en de bijkomende voorschotten, verminderd met de afnemingen tijdens de partijen. Voor de met casinospelen gelijkgestelde automatische ontspanningstoestellen wordt de opbrengst gevormd per kansspelinrichting door het verschil van de sommen die per toestel worden ingezet, verminderd met de winsten die voor dat toestel werkelijk verdeeld zijn.

De opbrengst, vermeld in het derde lid, wordt dagelijks vastgesteld. Het eventuele verlies dat voor een dag wordt vastgesteld, wordt in mindering gebracht van de opbrengst van de volgende dagen.

Voor de toepassing van het eerste lid worden de sommen of inleggelden geacht ingezet te zijn in het Vlaamse Gewest als de spelen of weddenschappen worden ontvangen via een server die in het Vlaamse Gewest gevestigd is of uitgebaat wordt.

§2. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, wordt de belasting geheven op:
1° het bedrag van de sommen of inleggelden die ingezet worden bij spelen of weddenschappen in geval van mediaspelen als vermeld in artikel 2, 9° van de Kansspelwet van 7 mei 1999, met uitzondering van mediaspelen via informatiemaatschappij-instrumenten als vermeld in artikel 2, 10°, van voormelde wet;
2° het vermoedelijke bedrag van de sommen of inleggelden die ingezet worden bij spelen of weddenschappen in het geval van een ambtshalve aanslag als vermeld in artikel 2.12.7.0.1.".

Art. 10. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Tarieven".

Art. 11. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 4, toegevoegd bij artikel 10, een artikel 2.12.4.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.4.0.1. §1. Het tarief van de belasting bedraagt 15%.

§2. In afwijking van paragraaf 1 bedraagt het tarief:
1° 11% als de sommen of inleggelden worden ingezet via informatiemaatschappij-instrumenten als vermeld in artikel 2, 10°, van de Kansspelwet van 7 mei 1999;
2° het percentage in de volgende tabel dat overeenstemt met de schijf van de opbrengst als het gaat om casinospelen:

A. schijf in euro	tarief toepasselijk op het overeenstemmende	totaalbedrag van de belasting op het voorgaande

		gedeelte in kolom A, in %	gedeelte, in euro
vanaf	tot en met		
0,01	865.000	33	
865.000,01		44	285.450

3° het percentage in de volgende tabel dat overeenstemt met de schijf van de opbrengst voor de met casinospelen gelijkgestelde automatische ontspanningstoestellen, vermeld in artikel 2.13.6.0.1, 2°:

A. schijf in euro		tarief toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting op de voorgaande gedeelten, in euro
vanaf	tot en met		
0,01	1.200.000	20	
1.200.000,01	2.450.000	25	240.000
2.450.000,01	3.700.000	30	552.500
3.700.000,01	6.150.000	35	927.500
6.150.000,01	8.650.000	40	1.785.000
8.650.000,01	12.350.000	45	2.785.000
12.350.001,01		50	4.450.000

De schijven, vermeld in het eerste lid, 2° en 3°, worden toegepast op de opbrengst voor het kalenderjaar.".

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 2.12.4.0.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.4.0.2. De provincies en de gemeenten zijn niet gemachtigd een belasting te heffen op de spelen en de weddenschappen als vermeld in artikel 2.12.1.0.1.

In afwijking van het eerste lid kunnen de provincies en de gemeenten een belasting heffen op de agentschappen voor weddenschappen op paardenwedrennen. De provinciale en gemeentelijke belasting mag per agentschap niet hoger zijn dan respectievelijk 37,5 en 62 euro per maand bedrijvigheid of per gedeelte daarvan.".

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Verminderingen".

Art. 14. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 5, toegevoegd bij artikel 13, een artikel 2.12.5.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.5.0.1. Voorbehouden voor toekomstig gebruik".

Art. 15. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 6. Vrijstellingen".

Art. 16. In hetzelfde decreet wordt aan afdeling 6, toegevoegd bij artikel 15, een artikel 2.12.6.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.6.0.1. Er wordt een vrijstelling van de belasting verleend voor:
1° de toegelaten loterijen;
2° de volksvermakelijkheden, waarbij alleen inschrijvings- of deelnemingsrechten worden geheven, die verdeeld worden in de vorm van prijzen waarvan de waarde niet meer bedraagt dan het tienvoudige van de inzet per deelnemer of die besteed worden aan de normale organisatiekosten, als het totale bedrag van die rechten per dag en per persoon niet meer bedraagt dan 50 euro;
3° de duivenprijskampen waarbij uitsluitend ingezet wordt door de eigenaars van de ingeschreven duiven;
4° de vogelzangwedstrijden;
5° de wedstrijden die uitsluitend worden georganiseerd voor musea of voor de instellingen, vermeld in artikel 145^{33}, §1, 1° en 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;
6° de sportbeoefening.

De vrijstellingen, vermeld in het eerste lid, 2° tot en met 6°, zijn niet van toepassing op sommen of inleggelden ingezet voor de betrokken spelen of weddenschappen via informatiemaatschappij-instrumenten als vermeld in artikel 2, 10°, van de Kansspelwet van 7 mei 1999.".

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 12, toegevoegd bij artikel 3, een afdeling 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 7. Wijze van heffing".

Art. 18. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 7, toegevoegd bij artikel 17, een artikel 2.12.7.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.12.7.0.1. De belasting op de spelen en weddenschappen wordt gevestigd op zicht van de aangifte, vermeld in artikel 3.3.1.0.15, of ambtshalve als de aangifte niet is ingediend binnen de termijn, vermeld in artikel 3.3.1.0.15, of bij onjuistheid of onvolledigheid van de aangifte, en conform artikel 3.3.2.0.1, eerste lid, 11°, en tweede lid, 7°, en artikel 3.3.3.0.1, §2.".

Art. 19. Aan titel 2 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, wordt een hoofdstuk 13 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 13. Belasting op de automatische ontspanningstoestellen".

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 1 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 1. Belastbaar voorwerp".

Art. 21. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 1, toegevoegd bij artikel 20, een artikel 2.13.1.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.1.0.1. Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten en artikel 76 van het federale Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt een belasting geheven op de automatische ontspanningstoestellen, die opgesteld worden op de openbare weg, in de voor het publiek toegankelijke plaatsen of in private kringen, ongeacht of de toegang tot die kringen al dan niet onderworpen is aan bepaalde formaliteiten.

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 2. Belastingplichtigen".

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 2, toegevoegd bij artikel 22, een artikel 2.13.2.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.2.0.1. De belastingplichtige is de eigenaar van het automatische ontspanningstoestel.".

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Belastbare grondslag".

Art. 25. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 3, toegevoegd bij artikel 24, een artikel 2.13.3.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.3.0.1. §1. De automatische ontspanningstoestellen zijn volgens hun type ingedeeld in vijf categorieën, respectievelijk aangeduid door de letters A, B, C, D en E.

§2. De volgende automatische ontspanningstoestellen worden respectievelijk gerangschikt in de volgende categorieën:

1° de categorie A:
   a) de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk "Bingo" genaamd, waarvan het spel erin bestaat verscheidene ballen of kogels in de op het horizontale vlak van het toestel gemaakte gaten te plaatsen met het doel, naargelang van het type van toestel, op het paneel van het verticale vlak verschillende cijfers of tekens op een horizontale, verticale of diagonale lijn of in een bepaalde zone te belichten;
   b) de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk "One-ball" genaamd, waarvan het spel erin bestaat op het horizontale vlak van het toestel een bal of kogel te plaatsen in een van de gaten die hetzelfde cijfer draagt als het cijfer dat op het paneel van het verticale vlak verlicht is;
   c) de automatische ontspanningstoestellen, inclusief de toestellen, vermeld in punt 3° tot en met 5°, die aan de speler of gebruiker toelaten, zelfs toevallig, tenminste het bedrag van de gedane inzet in geld of in de vorm van penningen terug te winnen of prijzen te winnen, in natura of in de vorm van premiebons, met een handelswaarde van ten minste 6,20 euro;
   d) de kansspelen op virtuele weddenschappen.

2° de categorie B: de automatische ontspanningstoestellen, vermeld in punt 1°, c), die eigendom zijn van foorreizigers en in het Vlaamse Gewest maximaal tien weken aaneensluitend op eenzelfde plaats zijn opgesteld in mobiele installaties op foren, jaarmarkten, handelsforen, wijkkermissen en feestelijkheden;

3° de categorie C:
   a) de automatische kranen met grijp- of duwarm;
   b) de elektrische biljarten met vaste inzet, gewoonlijk "Pin-Ball", "Flipper" of "Flip-Tronic" genaamd, waarvan het spel erin bestaat ballen of kogels te lanceren die, door hun aanraking met sommige hinderpalen, die zich op het horizontale vlak van het toestel bevinden, op het paneel van het verticale vlak het resultaat van het spel zichtbaar maken in de vorm van punten, tekens of afbeeldingen;
   c) de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van ballen of kogels vereisen;
   e) de automatische ontspanningstoestellen die simultaan films of beelden projecteren en klank verspreiden;
4° de categorie D:
   a) de automatische platenspelers, gewoonlijk "Juke-Box" genaamd, die uitsluitend muziek verspreiden, zelfs als ze op afstand in werking worden gesteld;
   b) de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van schijven vereisen;
   c) de automatische schietapparaten;
   d) de elektrische golf-, hockey-, tennis- en voetbalspelen, het elektrisch balspel van het model "Spinner" en de elektrische toestellen van het model "Base-ball", "Basket-ball", "Drop-ball", "Skee-ball", "Skee-fun", "All-Star Bowler" en "Ten Strike";
   e) iedere elektrische biljart die deel uitmaakt van het competitiespel dat normaal op foren en kermissen wordt georganiseerd en gewoonlijk "Bumper" wordt genoemd;
5° de categorie E:
   a) alle automatische ontspanningstoestellen die bij de bevoegde overheid zijn aangegeven ter uitvoering van artikel 3.12.4.0.1 en die niet in een van de categorieën A tot en met D zijn gerangschikt.
   b) de automatische ontspanningstoestellen met een verminderde inzet.

Wanneer technische, economische of sociale omstandigheden het vereisen, kan de categorie waarin een type toestel moet worden gerangschikt, vastgesteld of gewijzigd worden door de Vlaamse Regering, na raadpleging van de betrokken beroepsverenigingen. Voor de rangschikking van een toestel wordt rekening gehouden met zijn rendabiliteit, de aard van het aangeboden spel en de menigvuldigheid van de inzet.".

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan dezelfde afdeling 3 een artikel 2.13.3.0.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.3.0.2. Elke combinatie van toestellen waarop gelijktijdig verschillende inzetten kunnen worden gedaan, die ieder recht geven op een afzonderlijk spel, bevat zoveel belastbare toestellen als er afzonderlijke spelen mogelijk zijn die gelijktijdig kunnen plaatsvinden.

Als de combinatie, vermeld in het eerste lid, de aard vertoont van een competitiespel, wordt het aantal belastbare toestellen evenwel beperkt tot het aantal tekens, nummers, figuren of andere voorwerpen die in het spel kunnen worden betrokken.".

Art. 27. In hetzelfde decreet wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Tarieven".

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 4, toegevoegd bij artikel 27, een artikel 2.13.4.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.4.0.1. De belasting wordt berekend volgens het tarief per kalenderjaar, vermeld in de volgende tabel:

categorie van het toestel	tarief in euro
A	4.000
B	1.290
C	0
D	0
E	150

De tarieven, vermeld in het eerste lid, worden met ingang van 1 januari 2020 jaarlijks geïndexeerd met behulp van de coëfficiënt die wordt verkregen door het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk, voor de maand november van het vorige jaar te delen door het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk voor de maand november van het jaar 2018. Daarbij worden de volgende afrondingen toegepast:

1° de coëfficiënt wordt afgerond op het hogere of lagere tienduizendste naargelang het cijfer van de honderdduizendsten al of niet vijf bereikt;

2° na de toepassing van de coëfficiënt wordt het verkregen bedrag afgerond op de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van het tiende van de eurocent al dan niet vijf bereikt.".

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan dezelfde afdeling 4 een artikel 2.13.4.0.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.4.0.2. De provincies en de gemeenten zijn niet gemachtigd om een belasting te heffen op de automatische ontspanningstoestellen die onderhevig zijn aan de belasting, vermeld in dit hoofdstuk.".

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 5. Verminderingen".

Art. 31. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 5, toegevoegd bij artikel 30, een artikel 2.13.5.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.5.0.1. In afwijking van artikel 2.13.4.0.1, eerste lid, is drie vierde, de helft of een vierde van het jaarbedrag verschuldigd als de opstelling van het automatische ontspanningstoestel respectievelijk gebeurt in de loop van het tweede, het derde of het vierde kwartaal.

Art.32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan dezelfde afdeling 5 een artikel 2.13.5.0.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.5.0.2. De belasting op de automatische ontspanningstoestellen, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, §2, die eigendom zijn van foorreizigers, wordt verminderd tot 10% als ze in het Vlaamse Gewest maximaal tien weken aaneensluitend op eenzelfde plaats zijn opgesteld in mobiele installaties op foren, jaarmarkten, handelsforen, wijkkermissen en feestelijkheden.".

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 6. Vrijstellingen".

Art. 34. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 6, toegevoegd bij artikel 33, een artikel 2.13.6.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.6.0.1. Er wordt een vrijstelling van de belasting verleend voor de automatische ontspanningstoestellen:
1° die in de lokalen die daarvoor bestemd zijn, uitsluitend ter beschikking staan van de jeugdbewegingen, van bewoners van rust- en verzorgingsinstellingen of van in ziekenhuizen opgenomen personen;
2° die zich bevinden in een kansspelinrichting van klasse I als vermeld in artikel 6 van de Kansspelwet van 7 mei 1999, en onderworpen worden aan de belasting, vermeld in artikel 2.12.4.0.1, §2, 3°.".

Art. 35. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan hoofdstuk 13, toegevoegd bij artikel 19, een afdeling 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 7. Wijze van heffing".

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan afdeling 7, toegevoegd bij artikel 35, een artikel 2.13.7.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.7.0.1. De belasting wordt gevestigd op zicht van de aangifte, vermeld in artikel 3.3.1.0.16, of ambtshalve als de aangifte niet is ingediend binnen de termijn, vermeld in artikel 3.3.1.0.16, of bij onjuistheid of onvolledigheid van de aangifte, en conform de bepalingen van artikel 3.3.2.0.1, eerste lid, 12°, en tweede lid, 8°, en artikel 3.3.3.0.1, §2.".

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 22 december 2017, wordt aan dezelfde afdeling 7 een artikel 2.13.7.0.2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.13.7.0.2. Met uitzondering van artikel 2.13.1.0.1, 2.13.2.0.1, 2.13.3.0.2, 2.13.4.0.1, 2.13.4.0.2 en 2.13.7.0.1, is dit hoofdstuk niet van toepassing op de automatische ontspanningstoestellen waarvan de exploitatie is verboden krachtens artikel 4, 7 en 8 van de Kansspelwet van 7 mei 1999.".

Art. 38. Aan titel 3, hoofdstuk 3, afdeling 1, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, wordt een artikel 3.3.1.0.14 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.3.1.0.14. De belastingplichtige dient uiterlijk de voorlaatste werkdag voor het begin van de verrichtingen voor spelen en weddenschappen bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie een voorafgaande aangifte in. Als de spelen of de weddenschappen een voortdurend karakter hebben, geldt de aangifte tot de intrekking ervan.

De voorafgaande aangifte, vermeld in het eerste lid, vermeldt:
1° hetzij het identificatienummer uit het Rijksregister van de natuurlijke personen, hetzij het ondernemingsnummer dat bekend is bij de Kruispuntbank van Ondernemingen, hetzij het identificatienummer, vermeld in artikel 8 van de wet van 15 januari 1990

houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, van de belastingplichtige;
2° de klasse van de kansspelinrichting, vermeld in artikel 6 van de Kansspelwet van 7 mei 1999, en het type en het nummer van de vergunning, toegekend door de Kansspelcommissie;
3° de naam van de plaats en het adres waar de spelen of de weddenschappen worden georganiseerd;
4° de aard van de spelen of de weddenschappen;
5° de periode waarin de spelen of de weddenschappen worden georganiseerd.".

Art. 39. Aan titel 3, hoofdstuk 3, afdeling 1, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, wordt een artikel 3.3.1.0.15 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.3.1.0.15. Voor de toepassing van titel 2, hoofdstuk 12, dient de belastingplichtige de eerste werkdag van de maand bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie een aangifte in voor de verrichtingen die gerealiseerd zijn in de vorige maand.

De aangifte, vermeld in het eerste lid, vermeldt:
1° hetzij het identificatienummer uit het Rijksregister van de natuurlijke personen, hetzij het ondernemingsnummer dat bekend is bij de Kruispuntbank van Ondernemingen, hetzij het identificatienummer, vermeld in artikel 8 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, van de belastingplichtige;
2° de klasse van de kansspelinrichting, vermeld in artikel 6 van de Kansspelwet van 7 mei 1999, en het type en het nummer van de vergunning, toegekend door de Kansspelcommissie;
3° het belastbare bedrag van de verrichtingen volgens de aard van de verrichting, vermeld in artikel 2.12.3.0.1;
4° de datum of periode van de verrichtingen;
5° een samenvattende maandelijkse staat van de inzetten ter verificatie van het belastbare bedrag.".

Art. 40. Aan titel 3, hoofdstuk 3, afdeling 1, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, wordt een artikel 3.3.1.0.16 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.3.1.0.16. De belastingplichtige dient uiterlijk de voorlaatste werkdag voor de opstelling van het automatische ontspanningstoestel, vermeld in artikel 2.13.1.0.1, een aangifte in bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

De aangifte, vermeld in het eerste lid, vermeldt:
1° hetzij het identificatienummer uit het Rijksregister van de natuurlijke personen, hetzij het ondernemingsnummer dat bekend is bij de Kruispuntbank van Ondernemingen, hetzij het identificatienummer, vermeld in artikel 8 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, van de belastingplichtige;
2° voor elke plaats van opstelling:
   a) de naam en het adres;
   b) de voornamen en de achternaam van de natuurlijke persoon of de naam van de rechtspersoon van de uitbater, vermeld in artikel 3.10.4.4.6;
   c) de klasse van de kansspelinrichting, vermeld in artikel 6 van de Kansspelwet van 7 mei 1999, en het type en het nummer van de vergunning, toegekend door de Kansspelcommissie;
   d) het aantal toestellen per categorie, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, dat wordt opgesteld.

e) de periode van de opstelling per categorie, vermeld in artikel 2.13.3.0.1.

De belastingplichtige geeft elke wijziging van de elementen van de aangifte, vermeld in het tweede lid, 2°, aan uiterlijk de voorlaatste werkdag voor hij de wijzigingen in de opstelling doorvoert. In afwijking daarvan wordt een wijziging van 2°, d) en e), alleen doorgegeven als daardoor het bedrag van de belasting, vermeld in artikel 2.13.4.0.1, eerste lid, toeneemt.

Bij gebrek aan andersluidende kennisgeving is de aangifte die ingediend is voor een jaar, geldig voor de volgende jaren.

De aangifteplicht die is bepaald in dit artikel geldt niet voor de opstelling van automatische ontspanningstoestellen, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, §2, eerste lid, 3° en 4°.".

Art. 41. In artikel 3.3.2.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 3 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid worden een punt 11° en een punt 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"11° de belasting op de spelen en weddenschappen: het jaar waarin de spelen en de weddenschappen die aanleiding geven tot de belasting plaatsvinden;
12° de belasting op de automatische ontspanningstoestellen: het jaar waarin een automatisch ontspanningstoestel is opgesteld.";

2° aan het tweede lid worden een punt 7° en een punt 8° toegevoegd, die luiden als volgt:

"7° de belasting op de spelen en weddenschappen gelijk aan het aanslagjaar;
8° de belasting op de automatische ontspanningstoestellen gelijk aan het aanslagjaar.".

Art. 42. In artikel 3.3.3.0.1, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de woorden "en het eurovignet" vervangen door de zinsnede ", de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen".

Art. 43. Aan titel 3, hoofdstuk 4, afdeling 7, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 3.4.7.0.7 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.4.7.0.7. Als een automatisch ontspanningstoestel in de loop van een aanslagjaar niet meer wordt opgesteld, wordt de betaalde belasting op de automatische ontspanningstoestellen op aanvraag van de belastingplichtige teruggegeven in verhouding tot de nog niet aangevangen kwartalen.

De aanvraag, vermeld in het eerste lid, wordt ingediend bij het bevoegde personeelslid uiterlijk de laatste dag van het kwartaal waarin het toestel wordt opgesteld.

Art. 44. In artikel 3.10.3.1.1, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 maart 2016 en 23 december 2016, wordt de zinsnede "of de heffing vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening," vervangen door de zinsnede ", de heffing vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, de belasting op de spelen en weddenschappen of de belasting op de automatische ontspanningstoestellen,".

Art. 45. Aan titel 3, hoofdstuk 10, afdeling 4, onderafdeling 4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 8 december 2017, wordt een artikel 3.10.4.4.6 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.10.4.4.6. Als de eigenaar de belasting op de automatische ontspanningstoestellen niet betaalt, wordt de persoon die als uitbater van lokalen of andere plaatsen, vermeld in artikel 2.13.1.0.1, toelaat om in die lokalen of andere plaatsten het automatisch ontspanningstoestel op te stellen, als belastingschuldige beschouwd voor de belasting en toebehoren.".

Art. 46. Aan titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 8 december 2017, wordt een afdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 4. Verplichtingen van derden in het kader van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen".

Art. 47. In titel 3, hoofdstuk 12, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014 en 8 december 2017, wordt aan afdeling 4, toegevoegd bij artikel 46, een artikel 3.12.4.0.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.12.4.0.1. De invoerder, de fabrikant of al wie rechtstreeks of onrechtstreeks als dusdanig optreedt, geeft voor de rangschikking, vermeld in artikel 2.13.3.0.1, elk model van automatisch ontspanningstoestel aan vooraleer hij in het Vlaamse Gewest opstelt, verkoopt of verhuurt. als een toestel niet wordt aangegeven, wordt het toestel ambtshalve gerangschikt in categorie A.

Voor de aangifte, vermeld in het eerste lid, blijven artikel 79, §3, van het federale Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, en de uitvoeringsbesluiten ervan, onverminderd van toepassing met het oog op de juiste heffing en invordering van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen. De erin vermelde federale belastingdiensten en federale belastingambtenaren behouden de bevoegdheden en taken die uit die bepalingen voortvloeien.

De informatie die conform het eerste en het tweede lid wordt verkregen, wordt door de bestuursdiensten van de staat, vermeld in het tweede lid, bezorgd aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie conform artikel 3.13.1.4.2.

De Vlaamse Regering bepaalt de datum vanaf wanneer de aangifte, vermeld in het eerste lid, wordt ingediend bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.".

Art. 48. In titel 3, hoofdstuk 13, afdeling 1, onderafdeling 2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, wordt een artikel 3.13.1.2.9 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.13.1.2.9. De belastingsplichtige houdt het bedrag van de inzetten, de inleggelden, de uitgekeerde winsten, de weddenschappen en alle andere gegevens die noodzakelijk zijn om de belasting op de spelen en weddenschappen te bepalen, bij op een elektronische informatiedrager.".

Art. 49. Aan artikel 3.13.2.0.1 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen houden de bevoegde personeelsleden toezicht op de naleving van de bepalingen van deze codex en de uitvoeringsbesluiten ervan op de plaatsen waar die spelen

en weddenschappen plaatsvinden of de automatische ontspanningstoestellen opgesteld zijn.".

Art. 50. In artikel 3.13.2.0.4, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, wordt het woord "proces-verbaal" vervangen door de woorden "verslag van vaststelling".

Art. 51. In artikel 3.13.2.0.5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en tweede lid wordt het woord "proces-verbaal" telkens vervangen door de woorden "verslag van vaststelling";

2° in het eerste lid wordt de zinsnede "met betrekking tot de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet of de kilometerheffing" opgeheven;

3° in het tweede en derde lid wordt het woord "processen-verbaal" telkens vervangen door de woorden "verslagen van vaststelling";

4° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als in samenhang met de overtredingen, vermeld in het eerste lid, tegelijkertijd een strafrechtelijk misdrijf wordt vastgesteld, wordt de vaststelling van dat misdrijf, opgenomen in een proces-verbaal.".

Art. 52. In artikel 3.15.3.0.7 van hetzelfde decreet, wordt tussen de zinsnede "artikel 3.15.3.0.6" en de zinsnede ", overtreedt" de zinsnede "of 3.16.0.0.5" ingevoegd.

Art. 53. Aan titel 3, hoofdstuk 15, afdeling 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een artikel 3.15.3.0.12 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.15.3.0.12. Met behoud van de toepassing van hoofdstuk VII van Boek 1 van het Strafwetboek wordt, de persoon die opzettelijk, op welke plaats en onder welke vorm ook, in het openbaar of op een andere wijze, spelen of weddenschappen organiseert of exploiteert, aan die organisatie of aan die exploitatie deelneemt door spelen of weddenschappen aan te bieden of door rechtstreeks of met hulp van een tussenpersoon te spelen of te wedden, of zich aanbiedt om gelden die bestemd zijn tot de dienst van spelen of van weddenschappen in ontvangst te nemen, ze inzamelt of ze stort, beschouwd, als, dader, mededader of medeplichtige van de overtredingen van de bepalingen van deze codex inzake de belasting op de spelen en weddenschappen, of van de uitvoeringsbesluiten ervan.".

Art. 54. Aan titel 3, hoofdstuk 15, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een artikel 3.15.3.0.13 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.15.3.0.13. Met behoud van de toepassing van de andere bepalingen van dit hoofdstuk, kan een overtreding op de bepalingen van deze codex over de belasting op de spelen en weddenschappen, of van de uitvoeringsbesluiten ervan, aanleiding geven tot de verbeurdverklaring van de gelden of effecten die bij spelen of weddenschappen zijn ingezet of die bestemd zijn voor de dienst van de spelen of de weddenschappen en in het bezit worden gevonden van de overtreders op het ogenblik dat het misdrijf wordt vastgesteld.".

Art. 55. Aan titel 3, hoofdstuk 16, van hetzelfde decreet, wordt een artikel 3.16.0.0.5 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.16.0.0.5. Met behoud van de toepassing van hoofdstuk 15, kan een overtreding op de bepalingen van deze codex over de belasting op de spelen en weddenschappen, of van de uitvoeringsbesluiten ervan, aanleiding geven tot de sluiting van de kansspelinrichting of

tot het verbod om inzetten of weddenschappen aan te nemen voor een duur van tien dagen tot dertig dagen.

Als het gaat om een weigering om de reglementaire controlemaatregelen, vermeld in titel 3, hoofdstuk 13, na te leven of de belasting te betalen, ofwel om een verzet tegen het optreden van de bevoegde personeelsleden, wordt de sluiting of het verbod gehandhaafd zolang die weigering of dat verzet blijft bestaan.

De sluiting van de kansspelinrichting of het verbod om inzetten of weddenschappen aan te nemen wordt door het bevoegde personeelslid uitgesproken en wordt meegedeeld aan de bevoegde procureur des Konings die voor de uitvoering ervan zorgt.

De beslissing tot sluiting van de inrichting of tot verbod om inzetten of weddenschappen aan te nemen kan, binnen tien dagen van haar kennisgeving, betwist worden bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelend zoals in kortgeding in wiens bevoegdheid de gemeente valt waar de kansspelinrichting gevestigd is of waar de inzetten of de weddenschappen zijn aangenomen.

De voorziening schorst de uitvoering van de beslissing niet als die laatste genomen is wegens de weigering om de reglementaire controlemaatregelen, vermeld in titel 3, hoofdstuk 13, na te leven of de belasting te betalen, ofwel, wegens het verzet tegen het optreden van de bevoegde personeelsleden.".

Art. 56. In artikel 3.18.0.0.3 van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede "vermeld in artikel 3.18.0.0.2," en de woorden "opleggen zonder dat ze moeten worden ingekohierd" de zinsnede "3.18.0.0.15/1 en 3.18.0.0.15/2," ingevoegd.

Art. 57. In titel 3, hoofdstuk 18, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, wordt een artikel 3.18.0.0.15/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.18.0.0.15/1. In geval van een ambtshalve aanslag als vermeld in artikel 2.12.7.0.1, of in geval van onjuiste gegevens op de elektronische informatiedrager, vermeld in artikel 3.13.1.2.9, is een belastingverhoging verschuldigd van 20% van de belasting op de spelen en weddenschappen, vermeld in artikel 2.12.4.0.1.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de belastingverhoging 100% als de overtredingen zijn gepleegd met de bedoeling de belasting te ontduiken of de vestiging ervan onmogelijk te maken, of indien het gaat om een spel of weddenschap dat is verboden krachtens artikel 4, 7 en 8 van de Kansspelwet van 7 mei 1999.".

Art. 58. In titel 3, hoofdstuk 18, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, wordt een artikel 3.18.0.0.15/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.18.0.0.15/2. In geval van een ambtshalve aanslag als vermeld in artikel 2.13.7.0.1, is een belastingverhoging per automatisch ontspanningstoestel verschuldigd van 20% van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen voor een kalenderjaar, vermeld in artikel 2.13.4.0.1.

In afwijking van het eerste lid bedraagt de belastingverhoging 100% als de overtredingen zijn gepleegd met de bedoeling de belasting te ontduiken of de vestiging ervan onmogelijk te maken, of indien het gaat om een verboden automatisch ontspanningstoestel als bedoeld in artikel 2.13.7.0.2.".

Art. 59. In artikel 5.0.0.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 17 juli 2015 en 23 december 2016, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° het wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, zoals van toepassing op de verkeersbelasting op de autovoertuigen, de belasting op de spelen en weddenschappen, de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en de belasting op de inverkeerstelling wat betreft het Vlaamse Gewest, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, met uitzondering van artikel 3, 42, 66, 76, 94 en 107;".

Art. 60. In artikel 5.0.0.0.8 van hetzelfde decreet wordt het woord "waarvoor" vervangen door de zinsnede ", ongeacht of daarvoor al".

Art. 61. Aan titel 5 van hetzelfde decreet wordt een artikel 5.1.0.0.14 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.1.0.0.14. In afwijking van artikel 3.3.1.0.14, dient elke belastingplichtige zijn aangifte in bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie uiterlijk op 31 januari 2019 voor de organisatie van:
1° eenmalige spelen en weddenschappen, die georganiseerd worden tussen 1 en 31 januari 2019;
2° spelen en weddenschappen met een voortdurend karakter, die georganiseerd worden vanaf 1 januari 2019 of na 31 december 2018 verder georganiseerd worden.".

Art. 62. Aan titel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 23 december 2016 en 17 juli 2015, wordt een artikel 5.1.0.0.15 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.1.0.0.15. In afwijking van artikel 3.3.1.0.16 dient de belastingplichtige de aangifte voor de opstelling van een automatisch ontspanningstoestel vanaf 1 januari 2019 bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie in uiterlijk op 31 januari 2019.".

Art. 63. In bijlage 1, concordantietabel 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 17 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tabel 4 wordt vervangen door de tabel die opgenomen is in bijlage 1, die bij dit decreet is gevoegd;

2° tabel 5 wordt vervangen door de tabel die opgenomen is in bijlage 2, die bij dit decreet is gevoegd;

3° tabel 6 wordt vervangen door de tabel die opgenomen is in bijlage 3, die bij dit decreet is gevoegd;

Art. 64. In bijlage 1, concordantietabel 2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2014, 17 juli 2015 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tabel 4 wordt vervangen door de tabel die opgenomen is in bijlage 4, die bij dit decreet is gevoegd;

2° tabel 5 wordt vervangen door de tabel die opgenomen is in bijlage 5, die bij dit decreet is gevoegd.

Art. 65. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2019.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

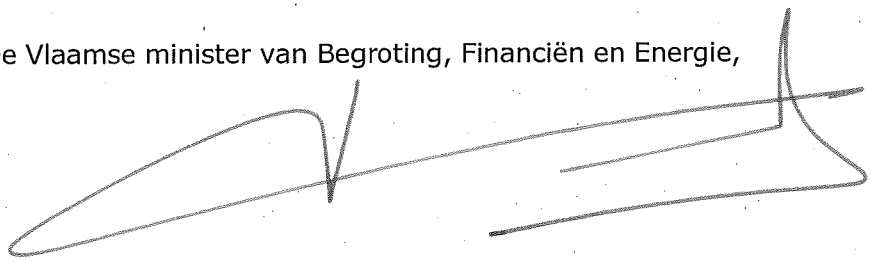

Bart TOMMELEIN

Bijlage 1 bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen

Tabel 4. Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB)

bepaling WIGB	**bepaling Vlaamse Codex Fiscaliteit**
Art. 2	Art. 1.1.0.0.4
Art. 2	Art. 3.1.0.0.1
Art. 2	Art. 3.1.0.0.2
Art. 2	Art. 3.2.1.0.1
Art. 2	Art. 3.2.2.0.1
Art. 2	Art. 3.2.4.0.1
Art. 2	Art. 3.3.5.0.1
Art. 2	Art. 3.4.2.0.4
Art. 2	Art. 3.4.7.0.1
Art. 2	Art. 3.4.7.0.2
Art. 2	Art. 3.5.1.0.1
Art. 2	Art. 3.5.2.0.1
Art. 2	Art. 3.5.2.0.2
Art. 2	Art. 3.5.2.0.3
Art. 2	Art. 3.5.3.0.1
Art. 2	Art. 3.5.4.0.1
Art. 2	Art. 3.5.6.0.1
Art. 2	Art. 3.5.8.0.1
Art. 2	Art. 3.5.9.0.1
Art. 2	Art. 3.6.0.0.1
Art. 2	Art. 3.6.0.0.2
Art. 2	Art. 3.6.0.0.3
Art. 2	Art. 3.7.0.0.2
Art. 2	Art. 3.8.0.0.1
Art. 2	Art. 3.8.0.0.2
Art. 2	Art. 3.8.0.0.3
Art. 2	Art. 3.9.1.0.1
Art. 2	Art. 3.9.1.0.2
Art. 2	Art. 3.9.2.0.1
Art. 2	Art. 3.10.4.1.1
Art. 2	Art. 3.10.4.6.1
Art. 2	Art. 3.10.5.2.1
Art. 2	Art. 3.10.5.2.2
Art. 2	Art. 3.10.5.3.1
Art. 2	Art. 3.10.5.3.2
Art. 2	Art. 3.10.5.3.3
Art. 2	Art. 3.10.5.3.4
Art. 2	Art. 3.10.5.3.5
Art. 2	Art. 3.10.5.3.6
Art. 2	Art. 3.10.5.3.7
Art. 2	Art. 3.10.5.3.8
Art. 2	Art. 3.12.1.0.1
Art. 2	Art. 3.12.1.0.2
Art. 2	Art. 3.12.1.0.3
Art. 2	Art. 3.12.1.0.4
Art. 2	Art. 3.12.1.0.5
Art. 2	Art. 3.12.1.0.6
Art. 2	Art. 3.12.1.0.7
Art. 2	Art. 3.12.1.0.8
Art. 2	Art. 3.12.1.0.9
Art. 2	Art. 3.12.1.0.10
Art. 2	Art. 3.13.1.1.1
Art. 2	Art. 3.13.1.1.2
Art. 2	Art. 3.13.1.1.3
Art. 2	Art. 3.13.1.2.1

Art. 2	Art. 3.13.1.2.2
Art. 2	Art. 3.13.1.2.3
Art. 2	Art. 3.13.1.2.4
Art. 2	Art. 3.13.1.2.5
Art. 2	Art. 3.13.1.2.6
Art. 2	Art. 3.13.1.2.7
Art. 2	Art. 3.13.1.3.1
Art. 2	Art. 3.13.1.3.2
Art. 2	Art. 3.13.1.3.3
Art. 2	Art. 3.13.1.3.4
Art. 2	Art. 3.13.1.3.5
Art. 2	Art. 3.13.1.3.6
Art. 2	Art. 3.13.1.4.1
Art. 2	Art. 3.14.1.0.1
Art. 2	Art. 3.14.2.0.1
Art. 2	Art. 3.14.3.0.1
Art. 2	Art. 3.14.3.0.2
Art. 2	Art. 3.15.1.0.1
Art. 2	Art. 3.15.3.0.1
Art. 2	Art. 3.15.3.0.2
Art. 2	Art. 3.15.3.0.3
Art. 2	Art. 3.15.3.0.4
Art. 2	Art. 3.15.3.0.5
Art. 2	Art. 3.15.3.0.6
Art. 2	Art. 3.15.3.0.7
Art. 2	Art. 3.15.3.0.8
Art. 2	Art. 3.15.3.0.9
Art. 2	Art. 3.15.3.0.10
Art. 2	Art. 3.18.0.0.1, §1, §4 en §5
Art. 2	Art. 3.19.0.0.2
Art. 2bis	Opgeheven
Art. 3	Art. 2.2.1.0.1
Art. 4, §1	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 1°
Art. 4, §2	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 2°
Art. 4, §3	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 2°, in fine
Art. 5, §1, eerste lid	Art. 2.2.6.0.1, §1, eerste lid
Art. 5, §2, eerste lid	Art. 2.2.6.0.1, §2
Art. 5, §3	Art. 2.2.6.0.1, §3
Art. 6	Art. 2.2.2.0.1, §1
Art. 7, eerste lid	Art. 2.2.3.0.1
Art. 8	Art. 2.2.3.0.8
Art. 9	Art. 2.2.4.0.1
Art. 10	Art. 2.2.4.0.2
Art. 11	Art. 2.2.4.0.3
Art. 12	Art. 2.2.4.0.4
Art. 13	Art. 2.2.6.0.2
Art. 14	Art. 2.2.5.0.1
Art. 15	Art. 2.2.5.0.2
Art. 16	Art. 2.2.5.0.3
Art. 21	Art. 2.2.2.0.1, §2, eerste lid
Art. 22	Art. 3.3.2.0.1
Art. 23	Art. 2.2.6.0.3, eerste lid
Art. 23bis	Art. 3.4.7.0.3
Art. 23ter	Art. 2.2.6.0.4
Art. 29	Art. 3.4.2.0.1
Art. 31	Art. 3.3.3.0.1
Art. 33	Art. 3.13.2.0.4
Art. 33/1	Art. 3.13.2.0.5
Art. 33bis, eerste lid	Art. 3.10.3.2.1
Art. 33bis, tweede lid	Art. 3.10.2.0.1
Art. 34	Art. 3.13.1.4.2
Art. 36bis	Art. 3.13.2.0.4
Art. 36bis	Art. 3.13.2.0.5

Art. 36bis, eerste lid	Art. 2.2.2.0.1, §2, tweede lid
Art. 36bis, eerste lid	Art. 2.2.6.0.3, tweede lid
Art. 36bis, tweede lid	Art. 2.2.7.0.2, §1
Art. 36quater	Art. 3.3.2.0.1
Art. 36quater, §1	Art. 2.2.7.0.2, §1
Art. 36quater, §2, tweede zin	Art. 3.3.1.0.1
Art. 36quater, §3	Art. 2.2.7.0.2, §2
Art. 36quater, §5	Art. 2.2.7.0.2, §3
Art. 36quater, §6	Art. 2.2.7.0.2, §4
Art. 36quater, §7	Art. 3.3.1.0.1
Art. 36quater, §8	Art. 3.3.1.0.1
Art. 37	Art. 3.5.3.0.2
Art. 38	Art. 1.1.0.0.4
Art. 38	Art. 3.3.1.0.2
Art. 38	Art. 3.13.1.2.1
Art. 38	Art. 3.13.1.2.2
Art. 38	Art. 3.13.1.2.3
Art. 38	Art. 3.13.1.2.4
Art. 38	Art. 3.13.1.2.5
Art. 38	Art. 3.13.1.2.6
Art. 38	Art. 3.13.1.2.7
Art. 39	Art. 3.13.2.0.1
Art. 40, eerste lid	Art. 3.3.1.0.2
Art. 40, tweede lid	Art. 3.13.2.0.4
Art. 40, tweede lid, eerste zin	Art. 3.18.0.0.4
Art. 41	Art. 3.15.3.0.11
Art. 42	Art. 2.2.4.0.5
Art. 42bis	Art. 3.1.0.0.4
Art. 43	Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid
Art. 43	Art. 2.12.4.0.1, §1
Art. 43	Art. 2.12.6.0.1
Art. 43bis, §1	Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid
Art. 43bis, §1	Art. 2.12.4.0.1, §2, eerste lid, 1°
Art. 43bis, §2	Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid
Art. 43ter	Art. 2.12.3.0.1, §1, 2de lid
Art. 44	Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid
Art. 44	Art. 2.12.4.0.1, §1
Art. 45, §1	Opgeheven
Art. 45, §2, eerste lid	Art. 2.12.3.0.1, §2, eerste lid, 1°
Art. 45, §2, eerste lid	Art. 2.12.4.0.1, §2, eerste lid, 2°, en tweede lid
Art. 45, §2, tweede lid	Art. 2.12.3.0.1, §2, tweede en derde lid
Art. 45, §2, derde lid	Art. 2.12.3.0.1, §2, eerste lid, 1°
Art. 45, §2, derde lid	Art. 2.12.4.0.1, §2, eerste lid, 3° en tweede lid
Art. 51	Art. 2.12.2.0.1, eerste lid
Art. 52	Art. 2.12.2.0.1, tweede lid
Art. 53	Art. 3.3.1.0.14, eerste lid
Art. 54	Art. 3.13.1.2.9
Art. 56	Art. 1.1.0.0.4
Art. 56	Art. 3.3.1.0.14, tweede lid
Art. 57	Opgeheven
Art. 58, eerste deel	Art. 3.13.1.2.6
Art. 58, tweede deel	Art. 3.13.1.2.2
Art. 59	Opgeheven
Art. 60, §1	Art. 3.3.1.0.15
Art. 60, §1	Art. 3.4.2.0.1
Art. 60, §1	Art. 3.4.2.0.4
Art. 60, §2	Opgeheven
Art. 63	Opgeheven
Art. 64	Opgeheven
Art. 65	Opgeheven
Art. 68	Art. 2.12.3.0.1, §2, 3°
Art. 68	Art. 2.12.7.0.1
Art. 68	Art. 3.18.0.0.5/1

Art. 69	Art. 3.15.3.0.12
Art. 70, eerste lid, 1°	Art. 3.15.3.0.13
Art. 70, eerste lid, 2° en tweede tot vierde lid	Art. 3.16.0.0.5
Art. 71	Art. 3.15.3.0.7
Art. 72	Art. 3.15.3.0.8
Art. 74, eerste lid	Art. 2.12.4.0.2
Art. 76, §1	Art. 2.13.1.0.1
Art. 76, §2	Art. 1.1.0.0.2, dertiende lid
Art. 77	Art. 2.13.6.0.1
Art. 78, eerste zin	Art. 2.13.2.0.1
Art. 78, tweede zin	Art. 3.10.4.4.6
Art. 79, §1	Art. 2.13.3.0.1, §1
Art. 79, §2, eerste en tweede lid	Art. 2.13.3.0.1, §2
Art. 79, §2, derde lid	Opgeheven
Art. 79, §3, eerste lid	Art. 3.12.4.0.1
Art. 79, §3, tweede lid	Opgeheven
Art. 80, §1	Art. 2.13.4.0.1
Art. 80, §2	Art. 2.13.3.0.2
Art. 81, 1°, eerste zin	Art. 2.13.3.0.1, §2, eerste lid, 2°
Art. 81, 1°, eerste zin	Art. 2.13.5.0.1, tweede lid, 1°
Art. 81, 1°, eerste zin	Art. 2.13.5.0.2
Art. 81, 1°, tweede zin	Opgeheven
Art. 82	Art. 3.4.7.0.7
Art. 82	Art. 2.13.5.0.1, eerste lid
Art. 83	Art. 3.4.2.0.1
Art. 84, §1	Art. 2.13.7.0.1
Art. 84, §1	Art. 3.3.1.0.16
Art. 84, §2	Opgeheven
Art. 84, §3	Art. 1.1.0.0.4
Art. 85	Opgeheven
Art. 86	Opgeheven
Art. 87	Art. 3.13.1.2.6
Art. 88	Opgeheven
Art. 89, eerste lid	Art. 2.13.7.0.1
Art. 89, tweede lid	Art. 3.18.0.0.15/2
Art. 89, derde lid	Art. 3.18.0.0.3
Art. 89, vierde lid	Art. 3.3.3.0.1, §2
Art. 91	Art. 2.13.7.0.2
Art. 92, eerste lid	Art. 2.13.4.0.1, tweede lid
Art. 92, tweede lid	Art. 2.13.2.0.1
Art. 92, tweede lid	Art. 3.10.4.4.6
Art. 92, derde lid	Art. 3.3.3.0.1, §2
Art. 92, derde lid	Art. 3.18.0.0.3
Art. 93	Art. 2.13.4.0.2
Art. 94	Art. 1.1.0.0.2, vierde lid
Art. 94	Art. 2.3.1.0.1
Art. 95	Art. 1.1.0.0.4
Art. 95	Art. 3.3.1.0.2
Art. 95	Art. 3.5.3.0.2
Art. 95	Art. 3.10.2.0.1
Art. 95	Art. 3.10.3.2.1
Art. 95	Art. 3.13.1.2.1
Art. 95	Art. 3.13.1.2.2
Art. 95	Art. 3.13.1.2.3
Art. 95	Art. 3.13.1.2.4
Art. 95	Art. 3.13.1.2.5
Art. 95	Art. 3.13.1.2.6
Art. 95	Art. 3.13.1.2.7
Art. 95	Art. 3.13.1.4.2
Art. 95	Art. 3.13.2.0.4
Art. 95	Art. 3.13.2.0.5
Art. 95	Art. 3.15.3.0.11
Art. 96	Art. 2.3.6.0.1, §1, eerste lid

Art. 97, §1	Art. 2.3.3.0.1, §1
Art. 97, §2, eerste lid	Art. 2.3.3.0.1, §2, eerste lid
Art. 97, §2, tweede lid	Art. 2.3.3.0.1, §2, tweede lid
Art. 97, §2, derde lid	Art. 2.3.3.0.1, §2, derde lid
Art. 97bis	Art. 2.3.4.1.1
Art. 97ter	Art. 2.3.4.1.2
Art. 97quater	Art. 2.3.4.1.2
Art. 97quinquies	Art. 2.3.4.1.3
Art. 97sexies	Art. 2.3.4.1.4
Art. 97septies	Art. 2.3.4.1.5
Art. 97octies	Art. 2.3.4.1.6
Art. 97novies	Art. 2.3.4.1.7
Art. 97decies	Art. 2.3.6.0.2
Art. 98	Art. 2.3.4.2.1
Art. 99, §1	Art. 2.3.2.0.1, §1, tweede lid
Art. 99, §2	Art. 2.3.2.0.1, §1, derde lid
Art. 99, §3	Art. 2.3.2.0.1, §1, vierde lid
Art. 100, §1	Art. 2.3.2.0.1, §1, eerste lid
Art. 100, §2	Art. 2.3.2.0.1, §2
Art. 102	Art. 3.4.2.0.1
Art. 103	Art. 3.3.2.0.1
Art. 104	Art. 3.3.3.0.1
Art. 105	Art. 2.3.6.0.1, §2, eerste lid
Art. 106	Art. 3.13.2.0.1
Art. 107	Art. 2.3.4.2.2
Art. 120	Art. 3.13.2.0.3
Art. 121	Art. 3.13.2.0.2
Art. 122	Art. 3.13.2.0.1
Art. 123	Art. 3.13.2.0.2
Art. 124	Art. 5.0.0.0.8

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

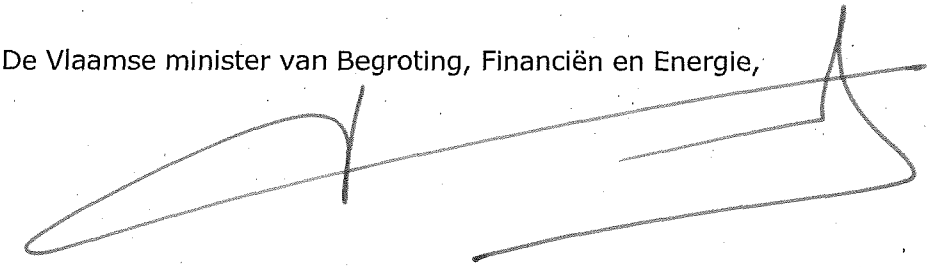

Bart TOMMELEIN

Bijlage 2 bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen

Tabel 5. Koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (KB/WIGB)

bepaling KB/WIGB	**bepaling Vlaamse Codex Fiscaliteit**
Art. 1	Art. 3.2.2.0.1
Art. 8	Art. 3.4.2.0.1
Art. 12, tweede lid	Art. 3.14.2.0.1
Art. 15, §1, eerste lid	Art. 2.2.6.0.1, §1, eerste lid, 3°
Art. 15, §1, tweede lid	Art. 2.2.6.0.1, §1, tweede lid
Art. 15, §1, derde lid	Art. 2.2.6.0.1, §1, tweede lid
Art. 15, §2	Art. 2.2.6.0.1, §1, derde lid
Art. 17	Art. 2.2.3.0.2
Art. 18	Art. 2.2.3.0.3
Art. 19	Art. 2.2.3.0.4
Art. 20	Art. 2.2.3.0.5
Art. 21	Art. 2.2.3.0.6
Art. 22	Art. 2.2.3.0.7
Art. 35bis	Art. 3.4.2.0.1
Art. 51	Opgeheven
Art. 52	Opgeheven
Art. 53	Art. 1.1.0.0.4
Art. 54	Art. 3.13.1.2.1
Art. 54	Art. 3.13.1.3.1
Art. 58	Art. 2.3.6.0.1, §1, tweede lid
Art. 58bis, eerste lid	Art. 2.3.6.0.1, §2, tweede lid
Art. 58bis, tweede lid	Art. 2.3.6.0.1, §2, derde lid

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

Bijlage 3 bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen

Tabel 6. Ministerieel besluit van 17 juli 1970 tot uitvoering van het wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (MB/WIGB)

bepaling MB/WIGB	**bepaling Vlaamse Codex Fiscaliteit**
Art. 2bis	Art. 2.2.6.0.5, §1
Art. 2ter, eerste lid, a)	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 3°
Art. 2ter, eerste lid, b)	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 4°
Art. 2ter, eerste lid, c)	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 5°
Art. 2ter, tweede lid	Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 5°, in fine
Art. 2quater	Art. 2.2.6.0.5, §2
Art. 2quinquies, §1	Art. 2.2.6.0.5, §3
Art. 2quinquies, §2	Art. 2.2.6.0.5, §4
Art. 2quinquies, §3	Art. 2.2.6.0.5, §5
Art. 3	Opgeheven
Art. 4	Opgeheven
Art. 5	Opgeheven
Art. 7bis	Opgeheven
Art. 7ter	Opgeheven
Art. 7quater	Opgeheven
Art. 7quinquies	Opgeheven
Bijlage	Opgeheven

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

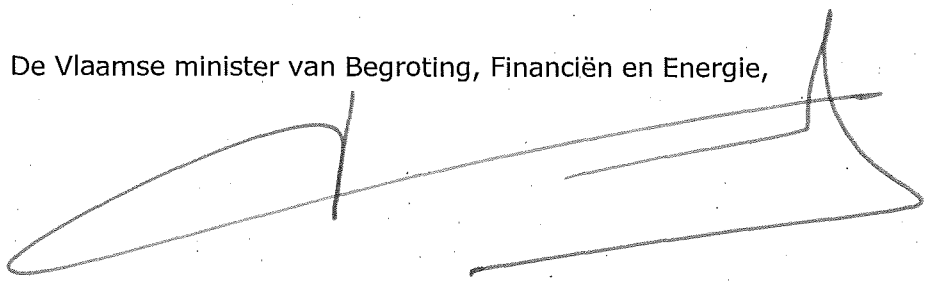

Bart TOMMELEIN

Bijlage 4 bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen

Tabel 4. Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB)

bepaling Vlaamse Codex Fiscaliteit	**bepaling WIGB**
Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 1°	Art. 4, §1
Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 2°	Art. 4, §2
Art. 1.1.0.0.2, derde lid, 2°, in fine	Art. 4, §3
Art. 1.1.0.0.2, vierde lid	Art. 94
Art. 1.1.0.0.2, dertiende lid	Art. 76, §2
Art. 1.1.0.0.4	Art. 2
Art. 1.1.0.0.4	Art. 38
Art. 1.1.0.0.4	Art. 56
Art. 1.1.0.0.4	Art. 84, §3
Art. 1.1.0.0.4	Art. 95
Art. 2.2.1.0.1	Art. 3
Art. 2.2.2.0.1, §1	Art. 6
Art. 2.2.2.0.1, §2, eerste lid	Art. 21
Art. 2.2.2.0.1, §2, tweede lid	Art. 36bis, eerste lid
Art. 2.2.3.0.1	Art. 7, eerste lid
Art. 2.2.3.0.8	Art. 8
Art. 2.2.4.0.1	Art. 9
Art. 2.2.4.0.2	Art. 10
Art. 2.2.4.0.3	Art. 11
Art. 2.2.4.0.4	Art. 12
Art. 2.2.4.0.5	Art. 42
Art. 2.2.5.0.1	Art. 14
Art. 2.2.5.0.2	Art. 15
Art. 2.2.5.0.3	Art. 16
Art. 2.2.6.0.1, §1, eerste lid	Art. 5, §1, eerste lid
Art. 2.2.6.0.1, §2	Art. 5, §2, eerste lid
Art. 2.2.6.0.1, §3	Art. 5, §3
Art. 2.2.6.0.2	Art. 13
Art. 2.2.6.0.3, eerste lid	Art. 23
Art. 2.2.6.0.3, tweede lid	Art. 36bis, eerste lid
Art. 2.2.6.0.4	Art. 23ter
Art. 2.2.7.0.2, §1	Art. 36quater, §1
Art. 2.2.7.0.2, §1	Art. 36bis, tweede lid
Art. 2.2.7.0.2, §2	Art. 36quater, §3
Art. 2.2.7.0.2, §3	Art. 36quater, §5
Art. 2.2.7.0.2, §4	Art. 36quater, §6
Art. 2.3.1.0.1	Art. 94
Art. 2.3.2.0.1, §1, eerste lid	Art. 100, §1
Art. 2.3.2.0.1, §1, tweede lid	Art. 99, §1
Art. 2.3.2.0.1, §1, derde lid	Art. 99, §2
Art. 2.3.2.0.1, §1, vierde lid	Art. 99, §3
Art. 2.3.2.0.1, §2	Art. 100, §2
Art. 2.3.3.0.1, §1	Art. 97, §1
Art. 2.3.3.0.1, §2, eerste lid	Art. 97, §2, eerste lid
Art. 2.3.3.0.1, §2, tweede lid	Art. 97, §2, tweede lid
Art. 2.3.3.0.1, §2, derde lid	Art. 97, §2, derde lid
Art. 2.3.4.1.1	Art. 97bis
Art. 2.3.4.1.2	Art. 97ter
Art. 2.3.4.1.2	Art. 97quater
Art. 2.3.4.1.3	Art. 97quinquies
Art. 2.3.4.1.4	Art. 97sexies
Art. 2.3.4.1.5	Art. 97septies
Art. 2.3.4.1.6	Art. 97octies
Art. 2.3.4.1.7	Art. 97novies
Art. 2.3.4.2.1	Art. 98

Art. 2.3.4.2.2	Art. 107
Art. 2.3.6.0.1, §1, eerste lid	Art. 96
Art. 2.3.6.0.1, §2, eerste lid	Art. 105
Art. 2.3.6.0.2	Art. 97decies
Art. 2.12.2.0.1, eerste lid	Art. 51
Art. 2.12.2.0.1, tweede lid	Art. 52
Art. 2.12.3.0.1, §1, 2de lid	Art. 43ter
Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid	Art. 43
Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid	Art. 43bis, §1
Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid	Art. 43bis, §2
Art. 2.12.3.0.1, §1, eerste lid	Art. 44
Art. 2.12.3.0.1, §2, 3°	Art. 68
Art. 2.12.3.0.1, §2, eerste lid, 1°	Art. 45, §2, eerste lid
Art. 2.12.3.0.1, §2, eerste lid, 1°	Art. 45, §2, derde lid
Art. 2.12.3.0.1, §2, tweede en derde lid	Art. 45, §2, tweede lid
Art. 2.12.4.0.1, §1	Art. 43
Art. 2.12.4.0.1, §1	Art. 44
Art. 2.12.4.0.1, §2, eerste lid, 1°	Art. 43bis, §1
Art. 2.12.4.0.1, §2, eerste lid, 2°, en tweede lid	Art. 45, §2, eerste lid
Art. 2.12.4.0.1, §2, eerste lid, 3° en tweede lid	Art. 45, §2, derde lid
Art. 2.12.4.0.2	Art. 74, eerste lid
Art. 2.12.6.0.1	Art. 43
Art. 2.12.7.0.1	Art. 68
Art. 2.13.1.0.1	Art. 76, §1
Art. 2.13.2.0.1	Art. 78, eerste zin
Art. 2.13.2.0.1	Art. 92, tweede lid
Art. 2.13.3.0.1, §1	Art. 79, §1
Art. 2.13.3.0.1, §2	Art. 79, §2, eerste en tweede lid
Art. 2.13.3.0.1, §2, eerste lid, 2°	Art. 81, 1°, eerste zin
Art. 2.13.3.0.2	Art. 80, §2
Art. 2.13.4.0.1	Art. 80, §1
Art. 2.13.4.0.1, tweede lid	Art. 92, eerste lid
Art. 2.13.4.0.2	Art. 93
Art. 2.13.5.0.1	Art. 82
Art. 2.13.5.0.2	Art. 81, 1°, eerste zin
Art. 2.13.6.0.1	Art. 77
Art. 2.13.7.0.1	Art. 84, §1
Art. 2.13.7.0.1	Art. 89, eerste lid
Art. 2.13.7.0.2	Art. 91
Art. 3.1.0.0.1	Art. 2
Art. 3.1.0.0.2	Art. 2
Art. 3.1.0.0.4	Art. 42bis
Art. 3.2.1.0.1	Art. 2
Art. 3.2.2.0.1	Art. 2
Art. 3.2.4.0.1	Art. 2
Art. 3.3.1.0.1	Art. 36quater, §2, tweede zin
Art. 3.3.1.0.1	Art. 36quater, §7
Art. 3.3.1.0.1	Art. 36quater, §8
Art. 3.3.1.0.14, eerste lid	Art. 53
Art. 3.3.1.0.14, tweede lid	Art. 56
Art. 3.3.1.0.15	Art. 60, §1
Art. 3.3.1.0.16	Art. 84, §1
Art. 3.3.1.0.2	Art. 38
Art. 3.3.1.0.2	Art. 40, eerste lid
Art. 3.3.1.0.2	Art. 95
Art. 3.3.2.0.1	Art. 22
Art. 3.3.2.0.1	Art. 36quater
Art. 3.3.2.0.1	Art. 103
Art. 3.3.3.0.1	Art. 31
Art. 3.3.3.0.1	Art. 104
Art. 3.3.3.0.1, §2	Art. 89, vierde lid
Art. 3.3.3.0.1, §2	Art. 92, derde lid
Art. 3.3.5.0.1	Art. 2

Art. 3.4.2.0.1	Art. 29
Art. 3.4.2.0.1	Art. 60, §1
Art. 3.4.2.0.1	Art. 83
Art. 3.4.2.0.1	Art. 102
Art. 3.4.2.0.4	Art. 2
Art. 3.4.2.0.4	Art. 60, §1
Art. 3.4.7.0.1	Art. 2
Art. 3.4.7.0.2	Art. 2
Art. 3.4.7.0.3	Art. 23bis
Art. 3.4.7.0.7	Art. 82
Art. 3.5.1.0.1	Art. 2
Art. 3.5.2.0.1	Art. 2
Art. 3.5.2.0.2	Art. 2
Art. 3.5.2.0.3	Art. 2
Art. 3.5.3.0.1	Art. 2
Art. 3.5.3.0.2	Art. 37
Art. 3.5.3.0.2	Art. 95
Art. 3.5.4.0.1	Art. 2
Art. 3.5.6.0.1	Art. 2
Art. 3.5.8.0.1	Art. 2
Art. 3.5.9.0.1	Art. 2
Art. 3.6.0.0.1	Art. 2
Art. 3.6.0.0.2	Art. 2
Art. 3.6.0.0.3	Art. 2
Art. 3.7.0.0.2	Art. 2
Art. 3.8.0.0.1	Art. 2
Art. 3.8.0.0.2	Art. 2
Art. 3.8.0.0.3	Art. 2
Art. 3.9.1.0.1	Art. 2
Art. 3.9.1.0.2	Art. 2
Art. 3.9.2.0.1	Art. 2
Art. 3.10.2.0.1	Art. 33bis, tweede lid
Art. 3.10.2.0.1	Art. 95
Art. 3.10.3.2.1	Art. 33bis, eerste lid
Art. 3.10.3.2.1	Art. 95
Art. 3.10.4.1.1	Art. 2
Art. 3.10.4.4.6	Art. 78, tweede zin
Art. 3.10.4.4.6	Art. 92, tweede lid
Art. 3.10.4.6.1	Art. 2
Art. 3.10.5.2.1	Art. 2
Art. 3.10.5.2.2	Art. 2
Art. 3.10.5.3.1	Art. 2
Art. 3.10.5.3.2	Art. 2
Art. 3.10.5.3.3	Art. 2
Art. 3.10.5.3.4	Art. 2
Art. 3.10.5.3.5	Art. 2
Art. 3.10.5.3.6	Art. 2
Art. 3.10.5.3.7	Art. 2
Art. 3.10.5.3.8	Art. 2
Art. 3.12.1.0.1	Art. 2
Art. 3.12.1.0.2	Art. 2
Art. 3.12.1.0.3	Art. 2
Art. 3.12.1.0.4	Art. 2
Art. 3.12.1.0.5	Art. 2
Art. 3.12.1.0.6	Art. 2
Art. 3.12.1.0.7	Art. 2
Art. 3.12.1.0.8	Art. 2
Art. 3.12.1.0.9	Art. 2
Art. 3.12.1.0.10	Art. 2
Art. 3.12.4.0.1	Art. 79, §3, eerste lid
Art. 3.13.1.1.1	Art. 2
Art. 3.13.1.1.2	Art. 2
Art. 3.13.1.1.3	Art. 2

Art. 3.13.1.2.1	Art. 2
Art. 3.13.1.2.1	Art. 38
Art. 3.13.1.2.1	Art. 95
Art. 3.13.1.2.2	Art. 2
Art. 3.13.1.2.2	Art. 38
Art. 3.13.1.2.2	Art. 58, tweede deel
Art. 3.13.1.2.2	Art. 95
Art. 3.13.1.2.3	Art. 2
Art. 3.13.1.2.3	Art. 38
Art. 3.13.1.2.3	Art. 95
Art. 3.13.1.2.4	Art. 2
Art. 3.13.1.2.4	Art. 38
Art. 3.13.1.2.4	Art. 95
Art. 3.13.1.2.5	Art. 2
Art. 3.13.1.2.5	Art. 38
Art. 3.13.1.2.5	Art. 95
Art. 3.13.1.2.6	Art. 2
Art. 3.13.1.2.6	Art. 38
Art. 3.13.1.2.6	Art. 58, eerste deel
Art. 3.13.1.2.6	Art. 87
Art. 3.13.1.2.6	Art. 95
Art. 3.13.1.2.7	Art. 2
Art. 3.13.1.2.7	Art. 38
Art. 3.13.1.2.7	Art. 95
Art. 3.13.1.2.9	Art. 54
Art. 3.13.1.3.1	Art. 2
Art. 3.13.1.3.2	Art. 2
Art. 3.13.1.3.3	Art. 2
Art. 3.13.1.3.4	Art. 2
Art. 3.13.1.3.5	Art. 2
Art. 3.13.1.3.6	Art. 2
Art. 3.13.1.4.1	Art. 2
Art. 3.13.1.4.2	Art. 34
Art. 3.13.1.4.2	Art. 95
Art. 3.13.2.0.1	Art. 39
Art. 3.13.2.0.1	Art. 106
Art. 3.13.2.0.1	Art. 122
Art. 3.13.2.0.2	Art. 121
Art. 3.13.2.0.2	Art. 123
Art. 3.13.2.0.3	Art. 120
Art. 3.13.2.0.4	Art. 33
Art. 3.13.2.0.4	Art. 36bis
Art. 3.13.2.0.4	Art. 40, tweede lid
Art. 3.13.2.0.4	Art. 95
Art. 3.13.2.0.5	Art. 33/1
Art. 3.13.2.0.5	Art. 36bis
Art. 3.13.2.0.5	Art. 95
Art. 3.14.1.0.1	Art. 2
Art. 3.14.2.0.1	Art. 2
Art. 3.14.3.0.1	Art. 2
Art. 3.14.3.0.2	Art. 2
Art. 3.15.1.0.1	Art. 2
Art. 3.15.3.0.1	Art. 2
Art. 3.15.3.0.2	Art. 2
Art. 3.15.3.0.3	Art. 2
Art. 3.15.3.0.4	Art. 2
Art. 3.15.3.0.5	Art. 2
Art. 3.15.3.0.6	Art. 2
Art. 3.15.3.0.7	Art. 2
Art. 3.15.3.0.7	Art. 71
Art. 3.15.3.0.8	Art. 2
Art. 3.15.3.0.8	Art. 72
Art. 3.15.3.0.9	Art. 2

Art. 3.15.3.0.10	Art. 2
Art. 3.15.3.0.11	Art. 41
Art. 3.15.3.0.11	Art. 95
Art. 3.15.3.0.12	Art. 69
Art. 3.15.3.0.13	Art. 70, eerste lid, 1°
Art. 3.16.0.0.5	Art. 70, eerste lid, 2° en tweede tot vierde lid
Art. 3.18.0.0.1, §1, §4 en §5	Art. 2
Art. 3.18.0.0.3	Art. 89, derde lid
Art. 3.18.0.0.3	Art. 92, derde lid
Art. 3.18.0.0.4	Art. 40, tweede lid, eerste zin
Art. 3.18.0.0.5/1	Art. 68
Art. 3.18.0.0.15/2	Art. 89, tweede lid
Art. 3.19.0.0.2	Art. 2
Art. 5.0.0.0.8	Art. 124

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

Bijlage 5 bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen

Tabel 5. Koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (KB/WIGB)

bepaling Vlaamse Codex Fiscaliteit	**bepaling KB/WIGB**
Art. 1.1.0.0.4	Art. 53
Art. 2.2.3.0.2	Art. 17
Art. 2.2.3.0.3	Art. 18
Art. 2.2.3.0.4	Art. 19
Art. 2.2.3.0.5	Art. 20
Art. 2.2.3.0.6	Art. 21
Art. 2.2.3.0.7	Art. 22
Art. 2.2.6.0.1, §1, eerste lid, 3°	Art. 15, §1, eerste lid
Art. 2.2.6.0.1, §1, tweede lid	Art. 15, §1, tweede lid
Art. 2.2.6.0.1, §1, tweede lid	Art. 15, §1, derde lid
Art. 2.2.6.0.1, §1, derde lid	Art. 15, §2
Art. 2.3.6.0.1, §1, tweede lid	Art. 58
Art. 2.3.6.0.1, §2, tweede lid	Art. 58bis, eerste lid
Art. 2.3.6.0.1, §2, derde lid	Art. 58bis, tweede lid
Art. 3.13.1.2.1	Art. 54
Art. 3.13.1.3.1	Art. 54
Art. 3.2.2.0.1	Art. 1
Art. 3.4.2.0.1	Art. 8
Art. 3.14.2.0.1	Art. 12, tweede lid
Art. 3.4.2.0.1	Art. 35bis

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van (datum) tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wat betreft de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

Op 15 december 2017 besliste de Vlaamse Regering de inning van de belastingen, vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2° en 3°, van de Bijzondere Financieringswet van 16 januari 1989 in eigen beheer te nemen met ingang van 1 januari 2019.

Onder deze belastingen worden de belasting op de spelen en weddenschappen, de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en de openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken begrepen.

Het voorliggend ontwerp geeft daarmee uitvoering aan het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019 en aan punt 2.5. van de beleidsnota Financiën en Begroting 2014-2019. In de Mededeling aan de Vlaamse Regering van 3 juni 2016 werd een kader geschetst voor de overname.

De beslissing van de Vlaamse Regering werd decretaal onderschreven door artikel 31 van het decreet van 8 december 2017 houdende bepalingen tot verdere regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en voor het Vlaamse Gewest en de instellingen die eronder ressorteren, diverse fiscale bepalingen, en de overname van de dienst van de belasting op de spelen en weddenschappen, de automatische ontspanningstoestellen en de openingsbelasting op slijterijen van gegiste dranken.

Op 15 december 2017 werd de beslissing tot overname in eigen beheer van voormelde belastingen overeenkomstig artikel 5, §3, van voormelde bijzondere wet van 16 januari 1989 vervolgens ook aan de eerste minister en aan de minister van financiën van de federale regering betekend.

De overname van voormelde belastingen in eigen beheer vereist een screening van de huidige regelgeving zodat deze op maat van de Vlaamse belastingen kan herschreven worden. Er werd dan ook besloten om ook de regelgeving rond de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen op te nemen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF). Aangezien bij decreet van 7 december 2001 houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953, het tarief van de openingsbelasting op nul werd gezet, wordt deze regelgeving ongemoeid gelaten. Er is geen beleidsintentie om die belasting terug in het leven te roepen, zodat er ook geen behoefte is om deze regelgeving te integreren in de VCF of in het Besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013 (BVCF).

Gelet op de doelstelling van de VCF wordt voor de inning van deze belastingen naar een gelijklopende procedure met de reeds in de VCF opgenomen belastingen gestreefd. Dit komt de transparantie, eenvormigheid en vereenvoudiging van de Vlaamse fiscale regelgeving ten goede. Vanuit dit opzet wordt ook gestreefd naar het opheffen of actualiseren van verouderde regelgeving.

Een efficiënte, effectieve en klantgerichte inning en invordering van de Vlaamse belastingen en heffingen belangt immers iedereen aan. Als rechtszoekende wil elke

belastingplichtige bovendien een duidelijk overzicht hebben van zijn rechten en plichten.

Gelet op het feit dat de VCF enkel de Vlaamse fiscale regelgeving omvat, vindt de belastingplichtige hierin een coherent geheel terug van de manier waarop de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen zowel op materieel als procedureel vlak in Vlaanderen worden behandeld.

De materieelrechtelijke bepalingen werden in beginsel niet gewijzigd, doch voornamelijk aangepast aan de structuur van de VCF en taalkundig gestroomlijnd. Waar er inhoudelijke aanpassingen voorliggen, zal dit nader worden toegelicht in deze toelichting. De bestaande procedurebepalingen aangaande de inning en invordering van de belasting veranderen wel danig in het licht van de doelstelling van de VCF, zoals reeds vermeld. Ook dit wordt nader toegelicht.

Om taalkundige stroomlijning en, meer nog, vereenvoudiging te bereiken, werden enkele basisbegrippen geherformuleerd.

Het voorliggend ontwerp voorziet in de codificatie en opheffing van titel III en titel IV van het Wetboek van 23 november 1965 van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), van toepassing binnen het Vlaamse Gewest.

Het ontwerp voorziet tevens dat een aantal bepalingen, die voordien in (koninklijke) besluiten, waren opgenomen, geïntegreerd worden, met name het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende algemene verordening van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen en het ministerieel besluit van 17 juli 1970 tot uitvoering van de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

Door het voorliggend ontwerp van wijziging van decreet wordt titel 1 van de bestaande VCF, dat de inleidende bepalingen bevat die nodig zijn voor een goed begrip van de codex in het algemeen, of die niet thuis horen in de andere titels, aangevuld.

In titel 1 van het ontwerp worden de bedoelde belastingen gedefinieerd. De definities verwijzen naar de Bijzondere Financieringswet om aan te duiden dat het binnen het kader van die bijzondere wet is dat de betrokken Vlaamse fiscale bevoegdheid kan worden uitgeoefend.

Via de definitie van de bedoelde belastingen wordt het toepassingsgebied bepaald door middel van een verwijzing naar de belastbare materie, de overgedragen bevoegdheden en het lokalisatiecriterium zoals ze zijn opgenomen in de Bijzondere Financieringswet.

Aan titel 2 (materieelrechtelijke bepalingen) worden de volgende 2 hoofdstukken toegevoegd:

- Hoofdstuk 12. Belasting op de spelen en weddenschappen;
- Hoofdstuk 13. Belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

Hierbij wordt telkens de in de VCF reeds bestaande structuur (het belastbaar voorwerp, de belastingplichtigen, de belastbare grondslag, de tarieven, de verminderingen, de vrijstellingen en de wijze van heffing) gerespecteerd.

Zoals dit gebeurde bij de invoering van de VCF, worden voor de betrokken belastingen de fundamentele bepalingen inzake belastbare materie zichtbaar gemaakt. Via de woorden "overeenkomstig artikel..." wordt aangegeven wanneer de betrokken bepalingen een hogere rechtsnorm bevatten. De betrokken federale

bepalingen worden uiteraard evenmin uit de rechtsorde verwijderd (zie Titel 5. Opheffingsbepalingen en overgangsmaatregelen), vermits dat ook niet zou kunnen in het licht van de verdeling van de betreffende bevoegdheden.

Anderzijds wordt ook nu niet het voorstel van de Raad van State aangaande het aanwenden van het begrip "overeenkomstig" bij de vormgeving van de belastingplichtige gevolgd (cf. advies 56.561 n.a.v. het decreet waarmee de erf- en registratiebelasting in de VCF werd geïncorporeerd). In tegenstelling tot wat de Raad van State aangaf, wordt immers geoordeeld dat de omschrijving en invulling van het begrip "belastingplichtige" wel degelijk behoort tot de gewestelijke bevoegdheid. Zoals reeds aangehaald werd bij de totstandkoming van de VCF wordt immers geoordeeld dat de federale overheid enkel nog bevoegd is voor de bepaling van de belastbare materie. Dit niet alleen op basis van de impliciete wens van de bijzondere wetgever om homogene bevoegdheidspakketten over te dragen maar tevens op basis van de expliciete wens van diezelfde wetgever om een gewest toe te laten een dienst in eigen beheer te nemen. Het begrip belastingplichtige slaat ingevolge de VCF immers op diegene in wiens hoofde de belasting wordt geheven. De omschrijving van wie dergelijke belastingplichtige is, wordt als een noodzakelijk corollarium beschouwd van de mogelijkheid om zelf de dienst vorm te geven.

De procedurebepalingen met betrekking tot de hiervoor vermelde belastingen vormen een – zij het beperkte – aanvulling (of aanpassing) van titel 3 van de VCF. Dat is ook logisch, gezien de bepalingen van het WIGB op het procedurele vlak reeds voor het overgrote deel werden geïntegreerd bij de opname van de hoofdstukken 2 en 3 van titel 2 (m.n. de jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling). Deze belastingen stammen immers ook af uit het zelfde WIGB. Eventuele afwijkende bepalingen vloeien dan ook voort uit de specifieke aard van de vermelde belastingen.

Voor wat betreft de procedurebepalingen die initieel in titel 3 van de VCF werden opgenomen, blijft de benadering overeind dat die procedurebepalingen van toepassing zijn op alle belastingen, behoudens wanneer afwijkingen zijn voorzien. Bij de voorbereiding van onderhavig ontwerp werd dan ook telkens zorgvuldig afgewogen of bepaalde artikelen in hun huidige vorm konden worden overgenomen, of deze reeds waren afgedekt door een bestaande bepaling of dat de werkwijze moest afgestemd worden op deze voorzien in de VCF.

Een van de belangrijkste wijzigingen ten aanzien van de huidige federale procedurebepalingen, is de invoering van de inkohiering bij de belasting op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen en daaraan gekoppeld de klassieke bezwaarprocedure. Dit betekent dat niet langer kennis wordt gegeven van de te betalen belasting door middel van een betalingsbericht, of dat een betaling vooraf wordt geëist. Evenmin zal via een dwangbevel een uitvoerbare titel moeten worden verschaft om de belasting verder in te vorderen. De belastingen op de spelen en weddenschappen en op de automatische ontspanningstoestellen zullen, zoals vermeld, voortaan ingekohierd worden waarna een aanslagbiljet aan de belastingplichtigen ter kennis zal worden gebracht. Op die manier wordt ook al een uitvoerbare titel verschaft.

Met de aanvullingen in titel 3 van de VCF wordt bepaald hoe de vermelde belastingen gevestigd worden, wanneer deze moeten betaald worden, hoe deze betwist kunnen worden, hoe deze ingevorderd kunnen worden, hoe de vorderingen veilig gesteld kunnen worden ten behoeve van de schatkist, hoe derden een rol kunnen spelen bij de inning en invordering of zelfs bepaalde verplichtingen hebben, welke controlebevoegdheden de Vlaamse overheid heeft en welke sancties kunnen opgelegd worden.

Voormelde structuur van de VCF noopt in sommige gevallen tot het aanpassen van bepaalde artikelen, waarbij deze worden ontleed en in diverse titels of (onder)afdelingen worden ondergebracht.

Door de gebruikte techniek, en voor het verdere goed begrip van de lezer, zal in de artikelsgewijze toelichting gewerkt worden met diverse toelichtingsmethoden:

- betreft het inhoudelijk een nieuw artikel, dan wordt een omstandige toelichting gegeven;
- betreft het de letterlijke overname van een bestaand artikel, dan wordt er verwezen naar het artikel van de overgenomen wetgeving, maar wordt geen nadere toelichting gegeven, tenzij dit nodig is voor een goed begrip van de bepaling in het licht van de nieuwe structuur;
- is het artikel gebaseerd op één of meerdere bestaande artikelen, maar worden aanpassingen doorgevoerd die louter verband houden met de doelstellingen van de VCF (vereenvoudiging, transparantie) zonder dat een inhoudelijke wijziging vooropstaat, dan wordt geen specifieke toelichting verstrekt;
- is het artikel gebaseerd op één of meerdere bestaande artikelen, waarbij tevens inhoudelijke wijzigingen worden doorgevoerd, dan worden enkel die inhoudelijke wijzigingen nader toegelicht. Er wordt wel verwezen naar het artikel van de overgenomen wetgeving.

De wijzigingen aan titel 5 bevatten de opheffingsbepalingen en overgangsmaatregelen met betrekking tot de vermelde belastingen.

Zoals het geval was bij de totstandkoming van de VCF, zullen algemene delegatiebepalingen aan de Vlaamse Regering, gelet op artikel 20 van de Bijzonder Wet tot Hervorming der Instellingen van 8 augustus 1980 (BWHI), worden weggelaten.

Voor regelingen waarvoor een specifieke delegatie vereist is, wordt in het behoud of het inschrijven van een dergelijke bepaling voorzien, waarbij concreet aangegeven wordt in welke omstandigheden van de opgedragen bevoegdheid gebruik mag worden gemaakt en door - op zijn minst in grote lijnen - te bepalen waaruit de te nemen maatregelen kunnen bestaan en voor welke doeleinden de bevoegdheid mag worden gebruikt.

Het advies van de SERV van 30 april 2018:

Aangezien de bepalingen uit het WIGB in beginsel niet worden gewijzigd, maar hoofdzakelijk worden geïntegreerd in de Vlaamse codex fiscaliteit, heeft de SERV geen inhoudelijke bemerkingen bij het decreet.

Het advies van de Kansspelcommissie (KSC) van 16 mei 2018:

De KSC formuleert volgende bedenkingen:

- de KSC gaat er van uit dat de automatische pokerspelen in klasse C een gewoon pokerspel betreft zonder enige vorm van uitbetaling.
  - ➢ Om elke twijfel dienaangaande weg te nemen, wordt het pokerspel geschrapt in de klasse C. Praktisch zal een AOT met gewoon pokerspel zonder uitbetaling in dat geval onder klasse E vallen.
- De KSC is tevreden met de mogelijkheid om de café-uitbater als belastingplichtige te kwalificeren, gezien zij in de praktijk vaak geconfronteerd wordt met internetterminals waar op illegale websites kan gespeeld worden;
- De KSC vraagt in de rangschikking een duidelijk onderscheid tussen een toestel met verminderde inzet (machines 3.3), toestellen met virtuele weddenschappen in wedkantoren en illegale toestellen.

- Overeenkomstig het advies van de KSC, worden de virtuele weddenschappen ingeschaald in klasse A, en de toestellen met verminderde inzet in klasse E.
- De illegale toestellen (opgesteld zonder de vereiste kansspelvergunning van de KSC), worden behandeld in het artikel over de belastingverhogingen. Voor illegale toestellen, geldt een belastingverhoging van 100%. Ook in het artikel over de belastingverhoging voor de spelen & weddenschappen wordt dit nu geëxpliciteerd.

- De KSC stelt voor in de aangifte ook het serienummer en de modelgoedkeuring van het toestel op te nemen, zodat het toestel kan gevolgd worden.
  - Deze mogelijkheid werd reeds eerder door Vlabel onderzocht, maar er wordt gevreesd voor veel verkeerde data-input van de letter- en cijfercombinaties van de serienummers en modelgoedkeuringen. Daarnaast verhogen de administratieve lasten voor de burgers en ondernemingen, terwijl zij vandaag wél een sticker naar een ander toestel mogen verplaatsen, op voorwaarde dat de belastingen voor de opgestelde combinatie voldaan is. Deze suggestie wordt daarom niet gevolgd.
- De KSC stelt voor, om vooraleer een kansspelvergunning te verlenen, voortaan ook rekening te houden met het feit of de Vlaamse kansspel-belastingen zijn voldaan.
  - Dit vereist een wijziging van de federale Kansspelwet. Vlaanderen steunt dit voorstel.
- De belastingen op AOT's in cafés, worden vaak voldaan door de plaatser van het toestel. De KSC vraagt dat de plaatser via een attest aan de café-uitbater zou kunnen bewijzen dat de belasting op de geplaatste toestellen voldaan is, gezien de caféhouder ook als belastingplichtige kan worden aangeduid.
  - Vlabel onderzoekt of via het online portaal fiscaliteit een attest kan afgeprint worden waaruit blijkt dat de belastingen voor de betrokken geplaatste toestellen is voldaan.
- De KSC formuleert een aantal opmerkingen die betrekking hebben op een betere informatie-uitwisseling.
  - Vlabel plant een protocol af te sluiten met de KSC. Dit zal onder meer omvatten:
    - Wanneer Vlabel een PV opmaakt (bvb. wegens uitbating van een illegaal kansspel), dan zal dit gemeld worden aan de KSC;
    - De KSC krijgt, binnen de privacyregels, inzage in de aangiftes, zodat ze bvb. ook AOT kunnen controleren zonder de klassieke sticker;
    - De aanstelling van een aanspreekpunt bij Vlabel en de KSC.

B. Toelichting bij de artikelen

De artikelen uit het ontwerp die de titel van een hoofdstuk of een afdeling invoeren worden niet becommentarieerd in de tekst die volgt.

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Door de belastingen in de nieuwe punten 1°/1 en 1°/2 met naam te noemen, en te verwijzen naar de bepalingen van titel 2, wordt de verwijzing nadien in de erop volgende artikelen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit beduidend eenvoudiger en leesbaarder gemaakt.
De verwijzing naar de Bijzondere Financieringswet duidt aan dat het binnen het kader van die bijzondere wet is dat de betrokken Vlaamse fiscale bevoegdheid kan worden uitgeoefend.

Door de definiëring van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers in een nieuw twaalfde lid kan een verkorte benaming worden gebruikt in hoofdstuk 12 van titel 2 van deze codex.

De definitie van automatisch ontspanningstoestel in het nieuwe dertiende lid van artikel 1.1.0.0.2 is gebaseerd op artikel 76, §1 en §2, WIGB.

Artikel 5 (nieuw artikel 2.12.1.0.1)

In dit artikel wordt de belastbare materie aangegeven. Aangezien de belastbare materie tot de bevoegdheid van de bijzondere wetgever behoort, dient deze bepaling samen gelezen te worden met het hogere rechtskader dat in dit verband is gecreëerd door de Bijzondere Financieringswet. Dit blijkt ook uit de definitie, opgenomen in artikel 1.1.0.0.2, eerste lid.

Artikel 7 (nieuw artikel 2.12.2.0.1)

Deze bepaling verduidelijkt wie de belastingplichtige is van de belasting op de spelen en weddenschappen en is gebaseerd op artikel 51 en 52 WIGB. Het begrip 'belastingplichtige' slaat op diegene in wiens hoofde de belasting wordt geheven en is aldus een noodzakelijk corollarium om de dienst van de belasting vorm te geven en behoort dus tot de gewestelijke bevoegdheid.

De belastingplichtige is, in eerste instantie, de inrichter van de spelen en de weddenschappen die voor eigen rekening handelt en, in tweede instantie, de tussenpersoon die, tussen de voormelde inrichter en de spelers, belast is voor rekening van de eerste, de inzetten en de inleggelden van de tweede in te zamelen. Het gaat hier in hoofdzaak om een voorzorgsmaatregel die nuttig kan zijn o.a. in geval de administratie geen vat heeft op de werkelijke inrichter, hetzij omdat hij in het buitenland verblijft, hetzij omdat hij zich aan zijn verplichtingen onttrekt.

Met tussenpersoon wordt bedoeld eenieder die op om het even welke wijze deelneemt aan het aannemen van weddenschappen. Het begrip dient in de meest ruime zin begrepen te worden. Dit beoogt ook de uitbater van de inrichting die weddenschappen aanneemt of op enige wijze aan hun aanvaarding deelneemt.

De uitbater van een dagbladhandel waar weddenschappen worden aangenomen, kan bv. als belastingplichtige worden beschouwd als de administratie geen vat heeft op de werkelijke inrichter van de weddenschappen voor wiens rekening inzetten worden aangenomen.
Het is evenwel niet toegelaten om zowel de inrichter als de tussenpersoon afzonderlijk en gelijktijdig te belasten. Eens de keuze is gemaakt en de belasting gevestigd is op naam van de gekozen belastingplichtige, blijft de andere buiten beschouwing en kan deze niet meer belast worden onder voorwendsel dat de aanslag op naam van de eerste oninvorderbaar is.

Wanneer in private kringen of in andere lokalen of via informatiemaatschappij-instrumenten aan spelen en weddenschappen wordt gedaan en niet kan vastgesteld worden wie als inrichter of als tussenpersoon optreedt en de inzetten aanneemt,

zal diegene die het lokaal of het materieel ter beschikking stelt als belastingplichtige worden aanzien. Dit kan bv. het geval zijn wanneer bij een controle iedereen zich aan de verplichtingen onttrekt.

Artikel 9 (nieuw artikel 2.12.3.0.1)

Artikel 43, eerste lid, WIGB bepaalt het 'brutobedrag van de ingezette sommen' als algemene heffingsgrondslag. In artikel 43bis (online spelen en weddenschappen) en artikel 44 WIGB (weddenschappen op paardenwedrennen, hondenwedstrijden en sportevenementen) wordt voor specifieke spelen en weddenschappen de 'werkelijke brutomarge' als heffingsgrondslag gedefinieerd.

Aangezien deze laatste heffingsgrondslag het vaakst wordt gebruikt en de meeste ontvangsten op basis van deze grondslag worden gegenereerd, wordt voorgesteld om de 'werkelijke brutomarge' als algemene heffingsgrondslag te hanteren i.p.v. het brutobedrag van de sommen die worden ingezet bij spelen en weddenschappen.

Deze heffingsgrondslag kan mits een specifieke toepassing ook worden gehanteerd voor de casinospelen en met casinospelen gelijkgestelde automatische ontspanningstoestellen (cf. derde en vierde lid).
Voor de casinospelen en de met casinospelen gelijkgestelde automatische ontspanningstoestellen wordt de belastbare grondslag aangegeven en berekend per kansspelinrichting.

Om verwarring te vermijden wordt wel voorgesteld de momenteel in artikel 43bis, §2, WIGB gehanteerde term 'werkelijke brutomarge' en de in artikel 45, §2, WIGB gehanteerde term 'bruto-opbrengst' beiden te vervangen door de term 'opbrengst'. De term 'bruto' in de huidige wetgeving is immers verwarrend aangezien zowel bij brutomarge als bij bruto-opbrengst verliezen worden kunnen afgetrokken.

In paragraaf 2 van het ontwerpartikel worden twee uitzonderingen op de algemene heffingsgrondslag voorzien. Voor de mediaspelen en de ambtshalve aanslagen wordt voorgesteld ze te blijven belasten op de ingezette sommen of inleggelden. Op die manier wordt aangesloten bij de huidige situatie.
Voor mediaspelen waarbij wordt ingezet via informatiemaatschappij-instrumenten blijft de heffingsgrondslag echter gelijk aan andere spelen en weddenschappen via informatiemaatschappij-instrumenten, nl. de opbrengst.
Paragraaf 2, 2°, van dit artikel, dat de heffingsgrondslag in geval van een ambtshalve aanslag bepaalt, is gebaseerd op artikel 68 WIGB.

De specifieke heffingsgrondslagen voor baccara chemin de fer en roulette zonder zero (artikel 45, §1 WIGB) worden afgeschaft aangezien deze spelen niet meer worden gespeeld. Indien dat ooit opnieuw het geval zou zijn, zullen ze belast worden zoals de andere casinospelen.
Voor de spelen die enige gelijkenis vertonen met casinospelen, de duivenprijskampen en volksvermakelijkheden die niet aan de vrijstellingscriteria voldoen, betekent de algemene heffingsgrondslag in theorie een gunstigere situatie aangezien de uitgekeerde winsten van de inleggelden worden afgetrokken. In de praktijk worden hiervoor nauwelijks ontvangsten gerealiseerd.

Artikel 11 (nieuw artikel 2.12.4.0.1)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 43, 43bis, §1, 44, 45, §1, en 45, §2, WIGB.
Voor de spelen baccara chemin de fer en roulette zonder zero worden niet langer aparte tarieven voorzien aangezien deze sinds respectievelijk de jaren 90 en 1978 niet meer worden gespeeld in het Vlaamse Gewest. In het geval ze toch zouden

voorkomen worden ze belast samen met en volgens het tarief van de andere casinospelen.

Artikel 12 (nieuw artikel 2.12.4.0.2)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 74 WIGB, eerste lid.

De Raad van State heeft in het verleden gesteld dat het Vlaamse Gewest de belastingbevoegdheid van de provincies en de gemeenten kan beperken met toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, mits er voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden.
– de ontworpen regeling is noodzakelijk voor de uitoefening van de bevoegdheden van het gewest;
– de betrokken aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling;
– de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid is slechts marginaal.

1° De ontworpen regeling is noodzakelijk voor de uitoefening van de bevoegdheden van het gewest
De belasting op de spelen en weddenschappen is een oneigenlijke gewestbelasting. Het gewest staat in voor de vaststelling van de grondslag, de aanslagvoet, de vrijstellingen en verminderingen, en de inning en de invordering van de belasting. Essentieel voor de gemeentelijke en provinciale opcentiemen, is hun hoedanigheid als een accessorium van de basisbelasting. De opcentiemen volgen als aanvullende belastingen de hoofdbelasting. Het is dan ook logisch dat het gewest, dat vanaf 2019 ook instaat voor de dienst van de belasting, de mogelijkheden van de provincies en gemeenten m.b.t. opcentiemen op deze belasting, kan bepalen.

Het is belangrijk daarbij het sturend effect van de belasting te duiden: de belasting op spelen en weddenschappen, geeft gevolg aan de 'kanaliseringsgedachte'. Kansspelen hebben maatschappelijk nefaste effecten, maar een totaalverbod valt niet te handhaven, en heeft het bijkomend nadeel dat het circuit wordt gemonopoliseerd door criminele organisaties. Naties kiezen er daarom voor om de kansspelsector te reguleren en controleren, met aandacht voor de bescherming van de speler. Om die reden heeft de overheid destijds een specifieke belasting op spelen en weddenschappen ingevoerd, met een hogere fiscale druk, om onevenredige winsten van kansspelinrichtingen te vermijden en maatschappelijk nefaste effecten van kansspelen tegen te gaan.

Indien gemeenten elk verschillende opcentiemen gaan vestigen, wordt het moeilijk voor de Vlaamse overheid om nog een correct belastingtarief te hanteren waarbij de belastingdruk niet te hoog of te laag zou zijn.

Daarom is het Vlaamse Gewest genoodzaakt deze bepaling zelf te regelen omdat anders het risico op een sturende taxatie van de sector in het gedrang komt en de combinatie van Vlaamse belastingen en gemeentelijke (die dan nog verschillend kunnen zijn) verstorend zou werken binnen het Vlaamse Gewest.

2° De betrokken aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling
Het huidige WIGB is reeds op dezelfde manier gedifferentieerd. De voorliggende bepaling neemt deze louter over in de Vlaamse wetgeving.

3° De weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid is slechts marginaal
Het huidige WIGB voorziet reeds een dergelijke bepaling. De voorliggende bepaling neemt deze louter over in de Vlaamse wetgeving.

Artikel 14 (nieuw artikel 2.12.5.0.1)

Aan afdeling 5 "Vermindering" wordt voor de belasting op de spelen en weddenschappen voorlopig geen verdere invulling gegeven.

Artikel 16 (nieuw artikel 2.12.6.0.1)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 43 WIGB. Wat betreft de volksvermakelijkheden wordt het gehanteerde grensbedrag opgetrokken naar 50 euro per dag en per persoon. De facto worden de volksvermakelijkheden (zoals bvb. kleiduifschieten of schuttersfeesten) hiermee vrijgesteld.
Een vrijstelling voor vogelzangwedstrijden wordt toegevoegd. Dit soort wedstrijden kan worden beschouwd als cultureel erfgoed en is een bijna uitgestorven volkssport. Ook een kosten-batenanalyse verantwoordt deze vrijstelling.

Met uitzondering van de loterijen, worden de vrijstellingen beperkt tot de fysieke (offline) varianten. De beperking van de vrijstelling tot de fysieke (offline) varianten van de betrokken spelen en weddenschappen wordt verantwoord door het kleinschalige, particuliere en hobbyistische karakter er van. De online varianten van deze spelen en weddenschappen komen evenwel vaker voor in handen van professionele uitbaters, waar de normale belasting het uitgangspunt blijft.

Artikel 18 (nieuw artikel 2.12.7.0.1)

Deze bepaling verduidelijkt op welke manier de belasting wordt gevestigd. Niet-aangifte (inclusief een laattijdige aangifte), een onvolledige of een onjuiste aangifte kunnen aanleiding geven tot een ambtshalve aanslag.
In de praktijk zullen vaststellingen naar aanleiding van illegale spelen (spelen en weddenschappen die niet zijn vergund op basis van de Kansspelwet) aanleiding geven tot een ambtshalve aanslag (tenzij in het onwaarschijnlijke geval dat hiervoor wel een aangifte wordt ingediend).

Artikel 21 (nieuw artikel 2.13.1.0.1)

Deze bepaling verwijst naar artikel 76 WIGB. Door met 'overeenkomstig' te werken, wordt de federale bevoegdheid ter zake gerespecteerd. Enkel door de opname in de VCF kan aan de rechtsonderhorigen de vooropgestelde transparante en omvattende codex worden aangereikt. De betrokken federale bepaling wordt uiteraard niet uit de rechtsorde verwijderd (zie titel 5. Opheffingsbepalingen en overgangsmaatregelen).
Deze bepaling dient samen gelezen te worden met het hogere rechtskader dat in dit verband is gecreëerd door de Bijzondere Financieringswet. Dit blijkt ook uit de definitie, opgenomen in artikel 1.1.0.0.2, eerste lid.
De automatische ontspanningstoestellen van foorreizigers worden geacht opgesteld te zijn in het Vlaamse Gewest indien de woonplaats of zetel van de foorreiziger in het Vlaamse Gewest gevestigd is. Dit komt neer op de praktijk die destijds bij de FOD financiën aangehouden werd (die vandaag int voor het Vlaams en Brussels Gewest) en nadien ook werd aangehouden door het Waals Gewest, en zo een dubbele belasting voor de Belgische foorreizigers vermijdt.

Artikel 23 (nieuw artikel 2.13.2.0.1)

Deze bepaling verduidelijkt wie de belastingplichtige is van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en is gebaseerd op artikel 78 WIGB. Het begrip 'belastingplichtige' slaat op diegene in wiens hoofde de belasting wordt geheven, is aldus een noodzakelijk corollarium om de dienst van de belasting vorm te geven en behoort dus tot de gewestelijke bevoegdheid.

Aangezien in de VCF een onderscheid wordt gemaakt tussen belastingplichtige en belastingschuldige, wordt het laatste deel van artikel 78 WIGB ondergebracht in titel 3, hoofdstuk 10, afdeling 4 van de VCF (ontworpen artikel 3.10.4.4.6).

Artikel 25 (nieuw artikel 2.13.3.0.1)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 79, §1 en §2, WIGB. Het voorbehoud dat in de huidige tekst wordt gemaakt m.b.t. de rangschikking van automatische platenspelers kan gelet op het nultarief voor deze categorie naar de toekomst toe worden opgeheven.
Ingevolge het advies van de KSC van 16 mei 2018 worden in categorie A de kansspelen op virtuele weddenschappen opgenomen. De KSC catalogeert deze kansspelen vanuit fiscaal oogpunt als automatische kansspelen en niet als behendigheidsspelen. Het gaat om automatische kansspelen, waarbij de inzetten van één of meerdere spelers op verschillende locaties tegelijkertijd kunnen worden aangenomen op een virtuele sportwedstrijd. Het bestaan en de daaraan verbonden noteringen en winstkansen worden bepaald door een server op afstand.
Voor de duidelijkheid wordt omschreven welke toestellen worden bedoeld met categorie B. Om eventuele interpretatieverschillen te vermijden werd de formulering van de 'maximale duur van 10 weken' in artikel 81 WIGB verduidelijkt. Als aan de andere voorwaarden is voldaan, wordt het tarief van categorie B (en de vermindering, vermeld in het ontworpen artikel 2.13.5.0.2), toegekend als het toestel gedurende de belastbare periode niet langer dan 10 weken aaneensluitend op eenzelfde plaats is opgesteld. Het toestel kan dus wel langer dan 10 weken zijn opgesteld als dat gebeurt op verschillende locaties, maar ook meermaals op eenzelfde locatie als dat gebeurt in verschillende periodes van maximaal 10 weken. De voorwaarde dat ook andere foorkramen moeten aanwezig zijn, wordt geschrapt (zie toelichting bij artikel 2.13.5.0.2).
Ingevolge het advies van de KSC van 16 mei 2018 worden in de categorie E de automatische ontspanningstoestellen opgenomen met een 'verminderde inzet'. Het gaat hier om toestellen met een beperkte inzet en beperkte winstmogelijkheid (maximum winst: 6,20 euro). Vandaag zijn deze toestellen nog gekend als '3.3', naar het artikel in de kansspelwet dat definieert wat géén kansspelen zijn. Al heeft de KSC een ontwerp-KB over toestellen met verminderde inzet klaar om een subcategorie van deze 3.3-toestellen te gaan reguleren.

Het laatste lid van artikel 79, §2, WIGB wordt evenwel niet overgenomen. Dit lid strekte ertoe dat een wijziging in de categorieën door de Vlaamse Regering decretaal diende te worden bevestigd door het Vlaamse Parlement. Bij het aanhouden van deze werkwijze is de delegatie aan de Vlaamse Regering echter node- en inhoudsloos.

Artikel 26 (nieuw artikel 2.13.3.0.2)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 80, §1, WIGB.

Artikel 28 (nieuw artikel 2.13.4.0.1)

Het eerste lid van deze bepaling is gebaseerd op artikel 80 WIGB. Op basis van een kostenbatenanalyse wordt voor de categorieën C en D voorgesteld om het tarief voor deze categorieën op nul te brengen en hiervoor ook geen aangifteplicht te voorzien (zie artikel 3.3.1.0.15). Het jaartarief voor categorie A wordt verhoogd tot 4.000 euro.

Om een aanpassing van het belastingbedrag aan de levensduurte mogelijk te maken, wordt er voor geopteerd om de bedragen jaarlijks te indexeren.

Artikel 29 (nieuw artikel 2.13.4.0.2)

Deze bepaling verwijst naar artikel 93 WIGB. Voor de toelichting bij het gebruik van de impliciete bevoegdheden, kan mutatis mutandis worden verwezen naar de toelichting bij artikel 12.

Artikel 31 (nieuw artikel 2.13.5.0.1)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 82 WIGB.

Artikel 32 (nieuw artikel 2.13.5.0.2)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 81 WIGB.

De toevoeging 'aaneensluitend' maakt duidelijk dat het niet gaat om een totale maximale duur van opstelling van tien weken, maar om de duur van opstelling op een bepaalde plaats (zie ook toelichting bij artikel 2.13.3.0.1). De voorwaarde dat ook andere foorkramen aanwezig moeten zijn, wordt te streng geacht en derhalve geschrapt. In kleinere dorpen of wijken kan immers niet altijd aan deze voorwaarde worden voldaan.

De minimumbelasting van 12,5 euro dient te worden geschrapt aangezien voor de categorieën C en D globaal wordt geopteerd voor een nultarief. De belasting voor categorie B en categorie E bedraagt in het geval van foorreizigers respectievelijk steeds 129 (= 1.290 * 10%) en 15 (= 150 * 10%) euro.

Artikel 34 (nieuw artikel 2.13.6.0.1)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 77 WIGB. Met de vrijstelling voor de automatische ontspanningstoestellen waarvan het bezit reeds onderworpen is aan een belasting (in artikel 77, 1° WIGB) werden de radio- en televisietoestellen, onderworpen aan het kijk- en luistergeld, bedoeld. Er is echter geen overlap mogelijk in de belastbare materie van beide belastingen waardoor deze vrijstelling irrelevant is en wordt opgeheven. Radio- en televisietoestellen kunnen niet worden beschouwd als een automatisch ontspanningstoestel.

Voor het overige werd de terminologie in dit artikel opgefrist.

Artikel 36 (nieuw artikel 2.13.7.0.1)

Deze bepaling verduidelijkt op welke manier de belasting wordt gevestigd. Niet-aangifte (inclusief een laattijdige aangifte), een onvolledige of een onjuiste aangifte kunnen aanleiding geven tot een ambtshalve aanslag.

Artikel 37 (nieuw artikel 2.13.7.0.2)

De belastingheffing staat los van het al dan niet geoorloofd karakter van de exploitatie van het automatisch ontspanningstoestel. Ook in die gevallen is de belasting verschuldigd, maar zijn slechts een aantal bepalingen van titel 2, hoofdstuk 13 van toepassing, nl. het belastbaar voorwerp, de belastingplichtige, het veelvoud van het tarief in het geval van een combinatie van spellen, het specifieke tarief en de ambtshalve vestiging. Opgestelde toestellen die een verboden kansspel zijn, worden gesanctioneerd met een belastingverhoging van 100% (zie artikel 58).

Artikel 38 (nieuw artikel 3.3.1.0.14)

Dit artikel is gebaseerd op artikel 53 WIGB. Conform de huidige regelgeving is de voorafgaande aangifte voor actoren die op voortdurende basis spelen en weddenschappen inrichten (bv. casino's, wedkantoren of aanbieders van online kansspelen), geldig zolang ze niet wordt herroepen. Op die manier hoeven inrichtingen die permanent of op regelmatige basis spelen of weddenschappen inrichten niet voor elke gelegenheid een nieuwe aangifte doen. De aanwezigheid van een vergunning van de KSC kan als aanwijzing gelden voor het voortdurend karakter.

Artikel 39 (nieuw artikel 3.3.1.0.15)

Dit artikel is gebaseerd op artikel 60 WIGB. Naar analogie met andere gewestelijke belastingen dient voor de belasting op de spelen en weddenschappen een aangifte ingediend te worden. In tegenstelling tot de huidige federale bepalingen gaat de aangifte niet gepaard met een gelijktijdige betaling, maar wordt de belasting op basis van de aangifte ingekohierd. Dit betekent dat ook de voorschottenregeling en de halfmaandelijkse betaling vervalt (zie toelichting bij artikel 59).

Artikel 40 (nieuw artikel 3.3.1.0.16)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 84, §1, eerste zinsdeel, WIGB. Naar analogie met andere gewestelijke belastingen dient voor de belasting op de automatische ontspanningstoestellen een aangifte ingediend te worden.

Tenzij de belastingplichtige de stopzetting van opstelling van een toestel meedeelt voor het begin van een nieuw belastbaar tijdperk, wordt een aangifte automatisch verlengd.

In de aangifte worden de identificatiegegevens van de belastingplichtige (eigenaar) opgenomen en het aantal automatische ontspanningstoestellen dat zal worden opgesteld. Gelet op de verschillende tarieven dient hierbij het onderscheid gemaakt te worden volgens de categorieën, bepaald in artikel 2.13.3.0.1.

Voor controledoeleinden dient het aantal toestellen per categorie per plaats van opstelling te worden opgenomen in de aangifte, aangevuld met gegevens over de plaats van opstelling (locatie, uitbater en type kansspelinrichting). Aangezien foorreizigers hun toestellen per definitie op verschillende locaties, die niet altijd bij het begin van het jaar bekend zijn, opstellen, is het voor hen uiteraard niet mogelijk om de naam en het adres van elke plaats van opstelling aan te geven. De periode van opstelling is van belang om eventueel de vermindering in artikel 2.13.5.0.1 toe te kennen. Het opgeven van een eindtermijn voorkomt bovendien dat een aangifte, behoudens een andere vorm van tijdige kennisgeving, automatisch wordt verlengd voor het volgende aanslagjaar.

Een nieuwe aangifte is vereist voor elke wijziging gerelateerd aan de belastingplichtige (identificatie of wijziging in het totaal aantal toestellen per categorie). Dat is dus het geval indien in de loop van het belastbaar tijdperk een extra toestel wordt opgesteld of als een toestel wordt vervangen door een toestel met een hoger tarief. Ook een wijziging van de eigenaar van een toestel (belastingplichtige) leidt tot een nieuwe aangifte (door de nieuwe eigenaar). Aangezien een aangifte, zonder andersluidende kennisgeving, automatisch wordt verlengd, doet de oorspronkelijke eigenaar van een toestel er goed aan de verkoop voor het begin van het volgende belastbare tijdperk te melden.

Elke wijziging met betrekking tot de situatie op een bepaalde plaats van opstelling dient vooraf te worden gemeld via een wijziging van de aangifte. Dit is het geval indien:

- de plaats van opstelling wijzigt;

- de uitbater wijzigt;
- de periode van opstelling wijzigt;
- per plaats van opstelling een toestel wordt vervangen door toestel in een categorie met een hoger tarief dat reeds door dezelfde belastingplichtige werd aangegeven.

De wijzigingen m.b.t. de periode van opstelling en de categorie van het toestel moeten enkel worden doorgegeven als er een impact is op het bedrag van de belasting. Dit is het geval als een toestel wordt vervangen door een toestel met een hoger tarief en als de begindatum van opstelling wordt vervroegd naar een eerder kwartaal. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de wijziging uiteraard steeds voor de nieuwe datum van opstelling dient te worden doorgegeven. De vervanging van een toestel door een toestel met een lagere categorie en een latere opstelling dan in de oorspronkelijke aangifte is aangegeven, moet dus niet worden gemeld. De belastingplichtige moet er echter wel rekening mee houden dat een aangifte, behoudens andersluidende kennisgeving, automatisch wordt verlengd. Enkel door een melding kan de vervanging van een toestel door een toestel met een lagere categorie tot een lagere belasting leiden het volgende aanslagjaar.

Door de afschaffing van het 'fysieke' fiscaal kenteken weet de exploitant niet meer of de eigenaar aan zijn fiscale verplichtingen heeft voldaan. Het is echter niet de taak van de Vlaamse Belastingdienst om aan de exploitant te melden dat een toestel aangegeven werd door de eigenaar. Dit kadert in de onderlinge contractuele afspraken tussen de eigenaar en de exploitant en kan mogelijk ook een inbreuk op de Privacywet vormen. In het kader van de overschakeling naar een elektronische aangifte wordt dus voorgesteld om af te stappen van de 'digitale' medeondertekening door de exploitant die geen eigenaar is. Naast het aantal toestellen, de fiscale klasse en het soort kansspelinrichting, zal de eigenaar in zijn aangifte ook de plaats van opstelling (adres) en de identiteit van de exploitant moeten vermelden.

Aangezien voor de automatische ontspanningstoestellen in categorie C en D een nultarief geldt (zie toelichting bij artikel 2.13.4.0.1) wordt hiervoor een uitzondering voorzien op de aangifteplicht.

Artikel 41

In dit artikel worden het aanslagjaar en het belastbaar tijdperk gedefinieerd.

Artikel 42

Naar analogie van de andere gewestelijke belastingen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt de aanslagtermijn op 5 jaar gebracht.
Deze bepaling is, wat de belasting op de automatische ontspanningstoestellen betreft, gebaseerd op artikel 89, vierde lid, en artikel 92, derde lid, WIGB.

De verwijzing naar het eurovignet kan ingevolgde de invoering van de kilometerheffing definitief geschrapt worden.

Artikel 43 (nieuw artikel 3.4.7.0.7)

Er wordt voorgesteld te voorzien in de mogelijkheid tot terugbetaling in geval een toestel geen volledig jaar wordt opgesteld. Volgens het WIGB was een vermindering mogelijk indien een toestel niet vanaf het eerste kwartaal werd opgesteld (art. 82 WIGB).
De aanvraag tot terugbetaling moet worden ingediend uiterlijk de laatste dag van het kwartaal waarin het toestel wordt opgesteld. Zo kan ook gericht gecontroleerd worden. Een toestel dat nog opgesteld wordt in een volgend kwartaal, moet dan

aanzien worden als een niet langer aangegeven toestel, waarvoor dan kan nagevorderd worden, en een belastingverhoging kan opgelegd worden.

Artikel 44

Dit artikel strekt ertoe artikel 3.10.3.1.1, §2, tweede lid, VCF eveneens van toepassing te maken op de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en op de belasting op de spelen en weddenschappen, net zoals dat al geldt voor andere belastingen uit de VCF, en daarmee de hoofdelijke gehoudenheid van de belastingschuldigen te regelen.

Artikel 45 (nieuw artikel 3.10.4.4.6)

De wijziging strekt ertoe, in geval van niet-betaling van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen door de eigenaar, de persoon die als uitbater van lokalen of andere plaatsen, vermeld in artikel 2.13.1.0.1, toelaat hierin het automatisch ontspanningstoestel op te stellen, als belastingschuldige te beschouwen voor de belasting en toebehoren. Dit artikel is gebaseerd op artikel 78, tweede zin, WIGB.

Artikel 47 (nieuw artikel 3.12.4.0.1)

Analoog aan de Waalse wetgeving terzake, wordt de opmaak van een repertorium van automatische ontspanningstoestellen in beheer gelaten van de federale overheidsdienst Financiën. Hiermee wordt vermeden dat er in België voor dezelfde toestellen meerdere repertoria ontstaan die niet 100% op elkaar aansluiten en elkaar mogelijks zelfs tegenspreken. Verder komt dit de uniformiteit en maximale efficiëntie van dit systeem van de voorafgaandelijke aangiften van het model van het toestel ten goede, waarbij het niet aangewezen is dat de derden, op wie deze verplichtingen rusten, zelf moeten beoordelen of voor het desbetreffende toestel de Vlaamse belasting op de automatische ontspanningstoestellen verschuldigd is en bij welke entiteit de aangifte gedaan moet worden. Tot slot worden de administratieve lasten voor de betrokken personen niet verhoogd en kunnen ze zoals voorheen terecht op 1 centrale plaats voor de indiening van hun aangifte van de rangschikking van het toestel.

De verplichting om de aangifte (m.h.o. rangschikking) in te dienen bij de federale overheid blijft bijgevolg onveranderd behouden. De federale administratie zal de aangiftes waarvan de belastbaarheid overeenkomstig de bepalingen van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, in het Vlaamse Gewest kan gelokaliseerd worden, vervolgens bezorgen aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Belangrijk is dat enkel de Vlaamse versie van deze regels wordt opgeheven. De federale versie van artikel 79, §3, WIGB blijft van toepassing ook voor de dossiers waarvan de dienst van de belasting door het Vlaamse Gewest wordt verzekerd. Op die manier dienen ook de wijzigingen die de federale overheid zou aanbrengen in de betrokken regelgeving niet telkens te worden overgenomen door het Vlaamse Gewest en kan de federale overheid voor alle gewesten steeds dezelfde werkwijze toepassen wanneer deze wordt aangepast zonder te moeten wachten op een aanpassing van de VCF.

Om te anticiperen op de lacune die zou ontstaan bij een opheffing van het federale artikel 79, §3, WIGB, bepaalt het laatste lid van de ontworpen bepaling dat in dit geval, en bijgevolg vanaf dat moment, de aangifte dient te gebeuren bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie

De aangifte van de opstelling van een toestel, staat evenwel los van de aangifte voor de rangschikking. De aangifte m.h.o. opstelling van een toestel moet nog steeds bij de Vlaamse belastingdienst gebeuren.

Artikel 48 (nieuw artikel 3.13.1.2.9)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 54 WIGB en geeft de belastingadministratie een extra hulpmiddel bij de controle op de toepassing van de belasting op de spelen en weddenschappen.

Artikel 49

Met de toevoeging van een tweede lid wordt verduidelijkt dat de bevoegde personeelsleden voor de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen controle ter plaatse kan gebeuren.

Artikel 50

Van de integratie van de nieuwe belastingen wordt gebruik gemaakt om een strikter onderscheid te maken tussen een administratieve en een strafrechtelijke afhandeling van overtredingen, zoals dat bijvoorbeeld het geval is bij de handhaving van het milieurecht of het ruimtelijke ordeningsrecht. Toezicht op de naleving van de wetgeving in de VCF is in de eerste plaats een bestuurlijk toezicht. De bevoegde inspectiediensten stellen daarvan verslagen, rapporten of waarschuwingen op. Als ze inbreuken op strafrechtelijk gebied opsporen en vaststellen, wordt daarover een proces-verbaal opgemaakt. Een proces-verbaal in een opsporingsonderzoek wordt in principe doorgegeven aan het openbaar ministerie om verder te bepalen welk gevolg aan de inbreuk zal worden gegeven.

In de huidige VCF (artikel 3.13.2.0.5) kan voor elke overtreding, ongeacht of die naar aanleiding van bestuurlijk of strafrechtelijk toezicht, aan het licht komt een proces-verbaal opgemaakt worden. Wanneer een overtreding echter administratief kan worden afgehandeld, volstaat een verslag van vaststelling. Wat betreft de automatische ontspanningstoestellen stelt een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen (dd 10/05/2005) duidelijk dat *"noch uit art. 87 WGB noch uit art. 176 KB/WIB 92 kan worden afgeleid dat het belastbaar feit enkel door middel van processen-verbaal opgesteld door daartoe bevoegde ambtenaren mag worden bewezen. De administratie is gemachtigd het bewijs van iedere overtreding van de wet inzake automatische ontspanningstoestellen en om het even welk feit dat bewijst of bijdraagt tot het bewijzen van de eisbaarheid van een belasting, een verhoging of een boete, niet alleen door processen-verbaal, maar ook door alle middelen van het gemeenrecht, getuigen en vermoedens inbegrepen, met uitsluiting van de eed, te leveren."*

Dit blijkt ook uit artikel 3.17.0.0.1 van de VCF. Met de wijziging van artikel 3.13.2.0.4 en 3.13.2.0.5 wordt door een onderscheid te maken tussen een verslag van vaststelling en een proces-verbaal het onderscheid tussen toezichtrechten en opsporingsbevoegdheden duidelijker.

Artikel 51

Met deze aanpassing wordt artikel 3.13.2.0.5 van toepassing op alle belastingen, vermeld in de VCF. In plaats van ook de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en de belasting op de spelen en de weddenschappen toe te voegen, wordt voorgesteld om de opsomming van de verschillende belastingen niet

te vermelden. Ook in dit artikel wordt het onderscheid gemaakt tussen een verslag van vaststelling en een proces-verbaal (zie toelichting bij artikel 3.13.2.0.4).

Artikel 52

De inlassing in artikel 3.15.3.0.7 VCF is gebaseerd op artikel 71 WIGB, en volgt daarmee het regime dat in de oorspronkelijke VCF reeds voorzien was als mogelijke strafrechtelijke sanctie. Artikel 71 WIGB vertoont immers gelijkenis met artikel 456 WIB, dat ingevolge artikel 2 WIGB ook al van toepassing was op de groep van verkeersbelastingen, en dus eerder werd omgezet in artikel 3.15.3.0.7 van de VCF.

Artikel 53 (nieuw artikel 3.15.3.0.12)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 69 WIGB. Enkel de kruisverwijzing werd aangepast.

Artikel 54 (nieuw artikel 3.15.3.0.13)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 70, 1°, WIGB. Ook hier werd de kruisverwijzing aangepast.

Artikel 55 (nieuw artikel 3.16.0.0.5)

Deze bepaling is gebaseerd op artikel 70, 2°, WIGB. Het betreft een administratieve sanctie. De sanctie kan zonder subdelegatie enkel door het hoogste hiërarchisch niveau worden uitgesproken.

Artikel 56

Met de voorgestelde invoegingen wordt het ook mogelijk om de belastingverhogingen voor spelen en weddenschappen en voor automatische ontspanningstoestellen, die ambtshalve worden opgelegd bij een controle ter plaatse, te innen zonder inkohiering.
Deze toevoeging is gebaseerd op artikel 89, derde lid, WIGB, dat voorziet in een onmiddellijke betaling van de "van ambtswege vastgestelde belasting".

Artikel 57 (nieuw artikel 3.18.0.0.15/1)

Dit artikel is gebaseerd op artikel 68 WIGB. In de plaats van een vervijfvoudiging van de ontdoken belasting, worden de belastingverhogingen meer in lijn gebracht met de andere belastingen in deze codex.
Bij een ambtshalve aanslag omwille van een laattijdige, onjuiste of onvolledige aangifte wordt een belastingverhoging toegepast van 20%. Ze wordt verhoogd tot 100% in het geval de overtreding is gepleegd met de bedoeling de belasting te ontduiken of de vestiging ervan onmogelijk te maken. Er wordt eveneens een belastingverhoging toegepast indien het gaat om een spel of weddenschap dat verboden is door de KSC.

Artikel 58 (nieuw artikel 3.18.0.0.15/2)

De bepaling is gebaseerd op artikel 89 WIGB, tweede lid. Ook hier worden de belastingverhogingen in lijn gebracht met de andere belastingen in deze codex.
Bij een ambtshalve aanslag omwille van een laattijdige, onjuiste of onvolledige aangifte wordt eveneens een belastingverhoging toegepast van 20%. Ze wordt verhoogd tot 100% in het geval de overtreding is gepleegd met de bedoeling de belasting te ontduiken of de vestiging ervan onmogelijk te maken, of indien het gaat om een automatisch ontspanningstoestel dat door de KSC verboden is.

Artikel 59

Met uitzondering van enkele artikelen kunnen de bepalingen in het WIGB met betrekking tot de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatisch ontspanningstoestellen worden opgeheven.

Hierna wordt een opsomming gegeven van de bepalingen in het WIGB m.b.t. de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatisch ontspanningstoestellen die behouden blijven in het WIGB omdat het Vlaamse Gewest ter zake niet bevoegd is of omdat het geen fiscale materie betreft:

- Artikel 66 van het WIGB betreft geen fiscale materie en hoort dus niet thuis in de VCF;
-
- Artikel 76 betreft het belastbaar voorwerp van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en kan niet door het Vlaamse Gewest worden opgeheven. Het wordt 'overeenkomstig' de federale bepaling opgenomen in de VCF (zie toelichting bij artikel 2 en artikel 21 van dit ontwerp).
  Artikel 43 van het WIGB daarentegen bevat zowel elementen van belastbare grondslag, tarief als vrijstellingen m.b.t. de belasting op de spelen en weddenschappen. Het belastbaar voorwerp is 'spelen en weddenschappen' en kan evenzeer worden teruggevonden in artikel 3, tweede lid, 1°, van de Bijzondere Financieringswet. Opheffen van artikel 43 tast dus het belastbaar voorwerp niet aan;
- Artikel 3 en 42, betreffen de verkeersbelasting en artikel 94en 107 hebben betrekking op de belasting op inverkeerstelling. De motivering hierbij werd opgenomen in de toelichting bij de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

Een aantal bepalingen uit het WIGB zijn niet terug te vinden in het ontworpen wijzigingsdecreet, hetzij als gevolg van een weloverwogen beleidskeuze, hetzij omdat ze door de integratie zonder voorwerp zijn, hetzij omwille van het feit dat de bestaande procedureregels van de VCF, die, behoudens afwijkende bepaling, ook van toepassing worden op de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen, volstaan.

Hierna volgt een overzicht van artikelen waarvoor een overname niet nodig werd geacht en die wat betreft het Vlaamse Gewest worden opgeheven.

- Artikel 35 en 95 betreffen bevoegdheden die gerelateerd zijn aan (uitwisseling met) de autokeuringscentra, na de zesde Staatshervorming een gewestelijke bevoegdheid. Het behoud van deze bepalingen in het WIGB is niet langer nodig, en hoofdstuk 13 van titel 3 van de VCF (art. 3.13.1.4.2 VCF) regelt reeds in voldoende mate de mogelijkheid om gegevens, noodzakelijk voor de belastingzetting en –inning, uit te wisselen;
- Artikel 45, §1, kent een gunstiger tarief toe aan de casinospelen 'baccara chemin de fer' en 'roulette zonder zero'. Aangezien deze in de praktijk niet meer worden aangeboden, is een overname van de actuele regelgeving met betrekking tot deze spelen niet langer opportuun;
- Artikel 60 handelt over de halfmaandelijkse betaling (op aangifte) van de belasting op de spelen en weddenschappen. Er werd destijds gekozen voor een halfmaandelijkse aangifte omwille van de grote bedragen en de fraudegevoeligheid (zoals bijvoorbeeld in de casino's). De FOD Financiën bevestigde echter dat de fiscale compliance groot is. In functie van een uniform inningsproces voor alle gewestbelastingen kiest de Vlaamse Belastingdienst daarom opnieuw voor de omzetting naar een kohierbelasting en kunnen ook de reguliere betaaltermijnen van titel 3, afdeling 4, VCF worden toegepast. Er wordt voorgesteld om de termijn voor het indienen van de aangifte te

verlengen tot 1 maand. Door de inkohiering kan worden afgestapt van de voorschottenregeling zoals die actueel wordt gehanteerd.

- Artikel 63 bevat de mogelijkheid om zakelijke waarborgen of persoonlijke zekerheden te vorderen van de belastingplichtigen. Uit gegevens van de FOD Financiën blijkt dat in het verleden nog nooit een waarborg uitgewonnen is. Bovendien vormt de KSC als regulator en de dreiging van de intrekking van de vergunning bij non-compliant gedrag een alternatieve garantie. Bovendien werd de vereiste van een waarborg in de praktijk niet door elke ontvanger gesteld en was er dus sprake van een ongelijke behandeling. O.b.v. een kosten-baten analyse is het afschaffen van deze financiële verplichting daarom een logische keuze.
- Artikel 64 biedt de mogelijkheid om maatregelen te nemen om, op voorwaarde van wederkerigheid, een dubbele aanslag (in België en in het buitenland) te voorkomen. Aangezien van deze mogelijkheid geen gebruik wordt gemaakt en dergelijke overeenkomsten in voorkomend geval in dubbelbelastingverdragen worden opgenomen, wordt deze mogelijkheid niet als een vermindering of vrijstelling voorzien.
- Artikel 65 bevat een delegatie aan de uitvoerende macht m.b.t. de belastbare grondslag die in een decreet thuis horen;
- Artikel 83 geeft de betaaltermijn voor de belasting op de automatische ontspanningstoestellen aan. Aangezien ook deze belasting wordt ingekohierd, kunnen ook hier de reguliere betaaltermijnen van titel 3, afdeling 4 VCF worden toegepast;
- Artikel 85 en 86 handelen over een fiscaal kenteken dat als bewijs van betaling wordt afgeleverd en fysiek op het automatisch ontspanningstoestel moet worden aangebracht. De bestaande procedure vanaf de bestelling van het blanco drukwerk, de manuele verwerking ervan tot aan de aflevering als fiscaal bewijs van betaling aan de belastingplichtige is tijdrovend en zeer arbeidsintensief. Deze fiscale praktijk staat bovendien haaks op de normen van duurzame ontwikkeling en administratieve vereenvoudiging. Daarom wordt voorgesteld om voor de belasting op de automatische ontspanningstoestellen af te stappen van het fiscaal kenteken als fysiek document én als bewijs van betaling. In de plaats van een fysiek fiscaal kenteken (en van het borderel) wordt een elektronische aangifte uitgewerkt waarin ook de gegevens over de plaats van opstelling worden opgenomen zodat de controle niet in het gedrang komt (zie artikel 40 van dit ontwerp).
  Deze nieuwe werkwijze houdt ook in dat, in tegenstelling tot de huidige situatie (artikel 85, tweede lid) waarbij in geval van een verkoop van het toestel de nieuwe eigenaar het op het toestel bevestigde fiscaal kenteken verder kon gebruiken, bij een overname een nieuwe aangifte moet gebeuren. In de praktijk kwam een overname gedurende het jaar echter nauwelijks voor omdat de toestellen meestal eigendom zijn van grote gespecialiseerde firma's. In het kader van kosten-baten analyse op het vlak van ICT-ontwikkelingen wordt voorgesteld om af te stappen van de mogelijkheid van overdracht van de belasting bij de verkoop van een toestel. De belastingplichtige kan bij stopzetting van de opstelling wel een terugbetaling vragen voor de niet-verstreken kwartalen.

Hierna volgt een overzicht van bepalingen uit het WIGB die zonder voorwerp zijn.

- Artikel 2bis wordt zonder voorwerp zodra alle gewestelijke belastingen zijn geïntegreerd in de VCF;
- Artikel 57 legt een verplichting m.b.t. de registratie van duivenringen op aan de organismen, vermeld in artikel 46. Dit artikel is echter zonder voorwerp aangezien de belasting op duivenringen is opgeheven bij artikel 24 van het decreet van 22 december 2006. Hetzelfde geldt voor artikel 60, §2.

- Artikel 59 en artikel 88 bevatten een delegatie aan de uitvoerende macht m.b.t. controlemaatregelen. Deze zijn echter opgenomen in titel 3, hoofdstuk 13 van de VCF.

Hierna wordt een overzicht gegeven van de bepalingen uit het WIGB m.b.t. de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen waarvoor de huidige bepalingen in titel 3 van de VCF, zonder dat een wijziging nodig is, volstaan. Deze worden opgeheven maar door het feit dat titel 3 van de VCF automatisch van toepassing wordt, verandert er eigenlijk zeer weinig. Wanneer naar aanleiding van de integratie wel een kleine wijziging werd voorgesteld, is deze toegelicht in de betrokken artikelen van dit ontwerp.

WIGB	**VCF**
Art. 56	Art. 1.1.0.0.4
Art. 58	Art. 3.13.1.2.2 en 3.13.1.2.6
Art. 72	Art. 3.15.3.0.8
Art. 79, §3, tweede lid	Art. 1.1.0.0.4
Art. 84, §3	Art. 1.1.0.0.4
Art. 87	Art. 3.13.1.2.6
Art. 120	Art. 3.13.2.0.3
Art. 121	Art. 3.13.2.0.2
Art. 123	Art. 3.13.2.0.2

Artikel 60

De Vlaamse Belastingdienst zal vanaf 1 januari 2019 de dienst van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en op de spelen en weddenschappen verzorgen. Een aantal dossiers met betrekking tot in het verleden nog niet geïnde belastingen zullen eveneens worden overgedragen door de federale overheid. De Vlaamse Belastingdienst zal deze dossiers moeten innen zodat geen inkomsten verloren gaan. Op grond van de Bijzondere Financieringswet is de Vlaamse overheid bevoegd om de inning van de lopende dossiers te verzorgen.

Zodra de dienst van deze belastingen wordt overgenomen moeten de dossiers waarvoor reeds een uitnodiging tot betaling, een aanslagbiljet, of een herinnering werd verzonden door de federale overheid, of waarvoor reeds een dwangschrift van de federale ontvanger werd uitgevaardigd, worden ingevorderd en geïnd door de Vlaamse Belastingdienst. Om te verzekeren dat dit gebeurt, en geen verschuldigde inkomsten verloren gaan, dringt een kleine wijziging van artikel 5.0.0.0.8 VCF zich op. De huidige tekst beperkt zich immers tot reeds uitgevaardigde dwangschriften, maar er kunnen zich dus ook andere situaties voordoen in de praktijk.

Artikel 61 (nieuw artikel 5.0.0.0.14)

Twee werkdagen voorafgaand aan de inrichting van spelen en weddenschappen dienen deze te worden aangegeven bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie (cf. ontworpen artikel 3.3.1.0.14). Aangezien de Vlaamse overheid pas bevoegd is voor de procedure vanaf 1 januari 2019 wordt voorzien in een eenmalige uitzondering op de indieningsdatum van de voorafgaande aangifte.

Voor eenmalige ad hoc spelen en weddenschappen die worden georganiseerd tussen 1 en 31 januari 2019 kan dit tot uiterlijk 31 januari 2019. Voor de inrichtingen die op voortdurende basis spelen en weddenschappen organiseren, is de afwijking zowel van toepassing op de indieningstermijn als op het voortdurende karakter van de aangifte, die in principe geldt tot de intrekking ervan. In het kader van de overname van de dienst door het Vlaamse Gewest wordt gevraagd om in afwijking daarvan opnieuw een voorafgaande aangifte in te dienen. Op die manier

beschikt de bevoegde entiteit over de meest actuele gegevens over de belastingplichtigen. De indiening kan tot 31 januari 2019.

Artikel 62 (nieuw artikel 5.0.0.0.15)

Aangezien de Vlaamse overheid pas bevoegd is voor de procedure vanaf 1 januari 2019 wordt voorzien in een uitzondering op de indiendatum van de aangifte van een automatisch ontspanningstoestel. De aangifte van een toestel dat wordt opgesteld vanaf 1 januari 2019 kan tot uiterlijk 31 januari worden ingediend. Voor alle toestellen met een eerste opstellingsdatum vanaf 1 februari 2019 geldt dat die uiterlijk de voorlaatste werkdag voor de opstelling moet ingediend zijn.

Artikel 63

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 64

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 65

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

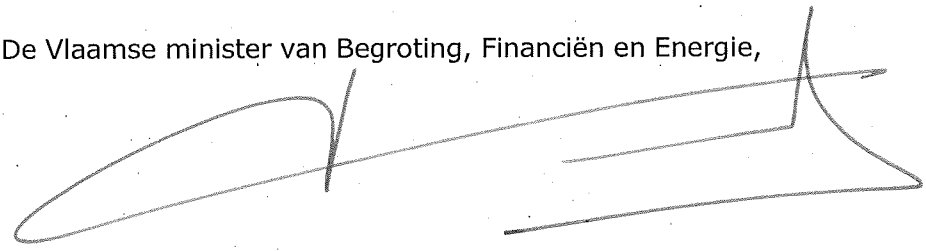

Bart TOMMELEIN